

swAmi parASara bhaTTar's
SrI rangarAja stavam
(uttara bhAgam) - vol 2

SrIrangam SrI. K. SrIdharan,
Oppiliappan Koil Dr. V.N. Vedanta Desikan,
and
'SrI nrusimha seva rasikan'
Oppiliappan Koil Dr. VaradAchAri SaThakopan

Sincere Thanks To:

1. SrI Srinivasan Narayanan for compilation of source document, Sanskrit verses and proof reading
2. SrI Srikrishna Akilesh for cover design
3. Nedumtheru SrI Mukund Srinivasan, SrI Srikrishna Akilesh, and www.srirangaminfo.com for pictures
4. Chi. N. Santhanakrishnan (www.tiruvarangam.com) for beautiful pictures of namperumAl and tAyAr of SrIrangam.
5. Smt Mythreyi Ananth for eBook assembly

திருவரங்கத் திவ்ய தம்பதிகளின் ஸ்வீகாரப் புத்திரரான

ஸ்வாமி பராசரபட்டர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்

(உத்தர சதாகம் - பாகம் 2)

SrI ParASara BhaTTar's

SrI RangarAja stavam

(uttara Satakam - Vol 2)

Translation into Tamil by
Srirangam Sri. K. Sridharan
with

Comments in English by
Oppiliappan Koil, Dr. V.N. Vedanta Desikan
and Additional Notes by
Sri nrusimha sEva rasikan
Oppiliappan Koil Dr. VaradAchAri SaThakopan

sadagopan.org

namperumAL - SrIrangam (Thanks: SrI Srikrishna Akilesh)

CONTENTS

Slokams and Commentaries Volume 2	1
Slokams 53 - 63	3 - 34
Slokams 64 - 74	38 - 70
Slokams 75 - 85	74 - 102
Slokams 86 - 96	106 - 134
Slokams 97 - 105	137 - 160
nigamanam	162

Namperumal - SrIrangam (Thanks :www.thiruvarangam.com)

॥ श्रीः ॥

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्री रङ्गनायकि समेत श्री रङ्गनाथ परब्रह्मणे नमः

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

श्रीपराशरभट्टार्यैरनुगृहीतम्

॥ श्रीरङ्गराजस्तवम् ॥

उत्तरशतकम् - भागम् २

ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்

உத்தர சதகம் - பாகம் 2

SrI ParASara BhaTTar's

SrI RangarAja stavam

(uttara Satakam) - Volume 2

Please refer to Volume 1 of SrI rangarAja stavam - uttara bhAgam at:

<http://www.srihayagrivan.org/html/ebook069.htm>

sadagopan.org

Namperumal

SLOKAM 53

रङ्गधे ! तिमिरघस्मरशीत-

स्वच्छहंसतनुरिन्दुरिवोद्यन् ।

वेदभाभिरनुजग्रहिथाऽऽर्तान्

ज्ञानयज्ञसुधयैव समृद्धयन् ॥

ரங்கதே ! திமிர கஸ்மர சீத-

ஸ்வச்ச ஹம்ஸ தநு: இந்து: இவ உத்யந் |

வேதபாபி: அநுஜக்ரஹிதார்த்தாந்

ஜ்ஞாந யஜ்ஞ ஸுதயா ஏவ ஸம்ருத்த்யந் ||

rangadhe! timira ghasmara SIta-

svaccha hamsa tanu: indu: iva udyan |

vedabhAbhi: anujagrahithArtAn

j~nAna yaaj~na sudhayA eva samrddhyan ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதனே! ஞானம் என்னும் அமிர்தத்தால் நிரம்பிய பூர்ணமான சந்திரன் போன்று, வேதங்களை இழந்ததால் இந்த உலகைப் பீடித்த அஜ்ஞானத்தை விழுங்கவல்ல ஹம்ஸமாக அவதரித்தாய். வேதங்களை இழந்து துன்பத்தில் நின்ற தேவர்களை குளிர்ந்ததும், தூய்மையானதும் ஆகிய வேதம் என்னும் ஒளி கொண்டு அநுக்ரஹம் செய்தாய்.

விளக்கம்:

“சந்திரன் போன்று” எனக் கூறினாலும், சந்திரனுக்குப் பொருந்தாத “பூர்ணமான” என்னும் பதம் இட்டு, எம்பெருமானை வேறுபடுத்தியது காண்க. சந்திரன் தனது குளிர்ந்த கிரணங்களை வீசி அனைவரையும் மகிழ வைப்பது போன்று, வேதம் என்னும் ஒளி வீசி தேவர்களை மகிழ வைத்தான்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! You took an avatAra in the form of a swan, an embodiment of the nectar j~nAna-yaj~na, cool and spotless white like the moon, the avatAra helped remove the darkness of nescience, by pouring out the great light of the Vedas. You thus blessed the sufferers with the required knowledge.

Additional Notes by Dr. VS:

The VedAs were stolen by the asurAs. BrahmA and the devAs were distressed. The worlds were sunk in darkness. At that time, You incarnated as the full moon filled with the nectar of J~nAnam in the form of a hamsam. You blessed BrahmA and the devAs with the jyoti of the sacred and cool rays of the VedAs. Just as Candran cools every one with His cool rays, SrI Hamsa avatAram of the Lord of Srirangam removed the tApams of BrahmA and others as J~nAna candran. The Lord of Srirangam rose from the banks of His Candra PushkaraNI with the body of a hamsam (rangadhe! svaccha hamsa tanu: indu: iva udayan). He looked like the j~nAna yaj~na sudha (nectar arising from the yaj~nam named j~nAnam).

SLOKAM 54

वटदलमधिशय्य रङ्गधामन् !

शयित इवार्णवतर्णकः पदाब्जम् ।

अधिमुखमुदरे जगन्ति मातुं

निदधिथ वैष्णवभोग्यलिप्सया वा ॥

வடதளம் அதிசய்ய ரங்கதாமந் !

சயித இவ அர்ணவதர்ணக: பதாப்ஜம் |

அதிமுகம் உதரே ஜகந்தி மாதும்

நிததித வைஷ்ணவ போக்ய லிப்ஸயா வா ||

vaTadaLam adhiSayya rangadhAman!

Sayita iva arNavatarNaka: padAbjam |

adhimukham udare jaganti mAtum

nidadhitha vaishNava bhogya lipsayA vA ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! அழகாக சயனித்துள்ள கடலின் குட்டியோ என்று காண்பவர்கள் வியக்கும்வண்ணம் ஆலிலை மீது சயனித்து, தாமரை போன்ற சிறிய திருவடிகளை, திருஉதடுகளில் வைத்தபடி இருந்தாய். இதன் காரணம் என்ன? உனது திருவயிற்றில் உள்ளடக்கிய உலகங்களை

மீண்டும் அளப்பதற்காகவா (அல்லது) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு மிகவும் மதுரமாக உள்ள உனது திருவடிகளின் இனிமையை சுவைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவா?

Vatapatra SAyI

விளக்கம்:

ஆலிலை மீது சயனித்தபடி திருவடிகளை திருவாயில் வைத்தது ஏன் என்ற

கேள்விக்கு விடை அருளிச் செய்கிறார். முன்பு த்ரிவிக்ரமனாக வந்து உலகங்களை அளந்தாய். இன்று அந்த உலகங்கள் அனைத்தும் திருவயிற்றிலேயே உள்ளதால், திருவடிகளை வயிற்றுக்குள் கொண்டு சென்று, அளக்கலாம் என்னும் எண்ணமோ? நமது திருவடிகளை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் மிகவும் விரும்புகின்றனரே, அப்படி என்ன சுவை இதில் உள்ளது என்று சோதிக்கும் எண்ணமோ? என்றார்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! You lay on a small fig leaf. It was like a babe of the sea. You had in the mouth Your foot-toe. Why this? Is it to check, with the foot, whether all the worlds, once earlier scaled by this foot have entered the belly in the swallowing operation on the eve of Deluge? Or is it to taste the limb that is relished by dear devotees to check whether it is indeed so tasty?

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar asks two beautiful questions to the little infant floating on a peepal (fig) leaf on the swirling waters of the great deluge while holding the Universe (cetanAcetanms) in a small portion of His belly and tasting His big toe in His mouth (**padAravindena mukhAravindam**):

1. Oh Alilai mEl tuyilum KaNNA! Are you tasting Your big toe to check whether all the Universes that You measured as neDumAl (trivikraman) with Your uplifted foot have been stored now safely inside Your stomach and whether they need any remeasurement, or
2. Are You checking on Your dear bhaktAs (SrI VaishNavAs) statements that Your divine feet is Parama bhogyam for (immensely delectable) for them by tasting them?

Pray tell us!

SLOKAM 55

उन्मूल्याहर मन्दराद्रिमहिना तं सम्बधानामुना

दोर्भिश्चञ्चलमालिकैश्च दधिनिर्माथं मथानाम्बुधिम् ।

श्रीरङ्गेश्वर ! चन्द्रकौस्तुभसुधापूर्वं गृहाणेति ते

कुर्वाणस्य फलेग्रहिर्हि कमलालाभेन सर्वः श्रमः ॥

உந்மூல்ய ஆஹர மந்தராத்ரிமஹிநா தம் ஸம்பதாந அமுநா

தோர்ப்பி: சஞ்சல மாலிகை: ச ததி நிர்மாதம் மதாந அம்புதிம் |

ஸ்ரீரங்கேச்வர ! சந்த்ர கௌஸ்துப ஸுதா பூர்வம் க்ருஹாண இதி தே

குர்வாணஸ்ய பலேக்ரஹி: ஹி கமலா லாபேந ஸர்வ: ச்ரம: ||

unmUlya Ahara mandarAdrimahinA tam sambadhAna amuNa

dorbhi: cancala mAlikai: ca dadhi nirmAtham mathAna ambudhim |

SrIrangeSvara! candra kaustubha sudhApUrvam grhANeti te

kurvANasya phalagrahi: hi kamalA lAbhena sarva: Srama: ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! மந்தர மலையை வேருடன் பறித்துக் கொண்டு வந்தாய்.

மிகவும் புகழுடைய வாஸுகி என்னும் நாகத்தினால் அந்த மலையைக்

கட்டினாய். உனது திருக்கரங்களால் நீ அணிந்துள்ள அழகான மாலைகள்

அசையும்படி, திருப்பாற்கடலைத் தயிர் கடைவது போன்று கடைந்தாய்.

அந்தக் கடலில் இருந்து சந்த்ரன், கௌஸ்துபமணி, அமிர்தம் போன்ற

பலவற்றையும் வெளிக்கொணர்ந்தாய். இப்படியாகப் பல கடினமான செயல்களை நீ செய்தபடி நின்றபோது, உனது சிரமம் அனைத்தும், அந்தக் கடலில் இருந்து பெரியபிராட்டி வெளிப்பட்டதனால் பலன் பெற்றதாயிற்று.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! What You did to churn the ocean? You brought Mandara mountain uprooted to the site; You used the large snake, VAsuki, to tie around the mountain. You caused to ocean, the churning of the sea almost like churning of curd for butter, with your arms well decorated with garlands.

The churning gave the moon, the Kaustubha maNi, nectar, and others. But the whole effort really became meaningful and rewarding as and when You secured MahAlakshmi for Yourself.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! What wondrous deeds You did while churning the Milky Ocean and what did you have in mind when you decided to churn the Milky Ocean? You pulled up the Mandara mountain with its roots to use as the churning rod. You used the famous serpent king, VAsuki, as the churning rope to rotate the Mandara mountain. You held the snake king with your two hands (tvam eka: kara yuga krshTa sarparAja:) and churned the ocean The flower garland, Vana mAlai adorning Your shoulders moved in synchronization (sancala mAlikai:) with the movement of Your tirumEni. You churned the Milky Ocean like the gopis churn the milk for butter. From that deep ocean emerged Candran, Kaustubha gem, nectar held by dhanvantri and other auspicious things. You were fatigued by that mighty act of churning the gigantic Milky Ocean. Hard tasks were completed by You with lot of effort (sarva Sramam). Why did You engage in these tiring tasks? It seems that You had a motif for amrta mathanam. While You brought out the nectar (amudu) for the benefit of the devAs, You brought

out the nectar among ladies (peNNamudu), MahA Lakshmi for Your own enjoyment and delight. That seems to be Your cherished motive.

sadagopan.org

†AyAr is the delectable nectar - SrIranganAyaki

After MahAlakshmi rose out of the Milky Ocean, She walked straight to Her

Lord and chose Him as Her nAyakan in the svayamvaram. SrimadbhAgavatam (8.8.8) describes that MahAlakshmi looked at that time like a streak of lightning and dazzled all the directions with Her kAntI and walked towards the Lord for whom She had parama prIti --

ततश्चाविरभूत्साक्षाच्छ्रि रमा भगवत्परा ।

रञ्जयन्ती दिशः कान्त्या विद्युत्सौदामनी यथा ॥

tataScAvirabhUt sAKshAt SrI ramA bhagavtparA |

ranjayantI diSa: kAntyA vidyut saudAmanI yathA ||

She is the delectable nectar among women and the Lord saw Her approaching Him with shyness and with the accompaniment of the auspicious sounds of Her ankle bells (avabhUshitAngavallIm pada-Sinjita-manju-nUpurA tvAm AsasAda -- nArAyaNIyam, daSakam 28) and with svayamvara mAIA in Her hands. She placed Her garland around the neck of Her Lord, who is always filled with auspicious guNams (sadA sarvaramye tvayi anayApi divya mAIA nihitA -- nArAyaNIyam, daSakam 28). Our Lord quickly lifted Her and placed Her on His broad chest and honored Her (bhuvanAnAm jananIm enAm tarasA urasA mamAnitha -- nArAyaNIyam, daSakam 28). From Her nitya vAsam at Her Lord's chest, MahAlakshmi makes this world filled with subhishTam and samrddhi (SrIparivrshTyA viSvam paripushTam Asa --nArAyaNIyam, daSakam 28).

SLOKAM 56

देवीहस्ताम्बुजेभ्यश्चरणकिसलये संवहद्भ्योऽपहत्य

प्रत्यस्यानन्तभोगं झटिति चलपुटे चक्षुषी विस्तृणानः ।

आक्षिप्योरश्च लक्ष्म्याः स्तनकलशकनत्कुङ्कुमस्तोमपङ्कात्

देवः श्रीरङ्गधामा गजपतिघुषिते व्याकुलः स्तात् पुरो नः ॥

தேவீ ஹஸ்த அம்புஜேப்ய: சரணகிஸலயே ஸம்வஹத்ப்ய: அபஹ்ருத்ய

ப்ரத்யஸ்ய அநந்தபோகம் ஜடதி சலபுடே சக்ஷுஷீ விஸ்த்ருணாத: |

ஆக்ஷிப்ய உர: ச லக்ஷ்ம்யா: ஸ்தந கலச கநத் குங்கும ஸ்தோமபங்காத்

தேவ: ஸ்ரீரங்கதாமா கஜபதி குஷிதே வ்யாகுல: ஸ்தாத் புரோ ந: ||

devI hasta ambujebhya: caraNakisalaye samvahadbhya: apahrtya

pratyasya anantabhogam jhaTiti calapuTe cakshushI vistrNAna: |

Akshipya ura: ca lakshmyA: stana kalasa kunkuma stomapankAt

deva: SrIrangadhAmA gajapati ghushite vyAkula: stAt puro na: ||

பொருள்:

கஜேந்த்ரன் கூக்குரல் இட்டபோது நடந்தது என்ன? திருவடிகளை
எப்போதும் வருடியபடி உள்ள பிராட்டிகளின் தாமரை போன்ற
திருக்கரங்களில் இருந்து அழகான தளிர் போன்ற திருவடிகளை இழுத்துக்
கொண்டான்; ஆதிசேஷனில் இருந்து தனது திருமேனியை சட்டென்று
விலக்கினான்; ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் அழகான ஸ்தனங்களில்

தடவப்பட்டிருந்த குங்குமக் குழம்பில் இருந்து தனது திருமார்பை இழுத்துக் கொண்டான்; அவன் கண்கள் துடித்தன; தனது திருக்கண்கள் அலைமோதும்படியாக விழித்துப் பார்த்தான்; தனது நிலை குலைந்து நின்றான் - இப்படிப்பட்ட பெரியபெருமாள், அது போன்ற காட்சியுடனேயே நமது கண்கள் முன்பாக எழுந்தருளுவானாக.

gajendra moksham

Meaning by Dr. VNV:

Gajendra, caught by a crocodile, cried for relief. The Lord quickly pulled His feet from the palms of the Consorts Who were gently caressing the Feet. He quickly rose up from the pleasing AdiSesha couch; He released His chest abruptly from the saffron - pasted - marked breasts of MahAlakshmi; He stood ready, with His eyes throbbing, with His eyes blossomed broad exhibiting great worry. He appeared to stand perplexed as to what to do. May that sight of the Lord be ever envisionable to our eyes!

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar asks here a question and answers it:

The question is: "Oh Ranga Prabho! What happened in Your anta:puram, when Gajendra screamed (gajapati ghushite); Adi mUlamE! My protector! Where are You?".

The answer by BhaTTar is: "You woke up abruptly from Your Yoga nidrA. You pulled away Your lotus soft feet, which were being pressed by the tender hands of Your devis (devI hasta ambujebhya: caraNa kisalaye samvahadbhya: apahrtya). He pulled His chest from the sandal paste spread on the two breasts of Sri Ranga nAcciyAr. He sat erect on His bed of AdiSeshan. His eyes trembled. He moved His eyes like the waves in a stormy sea. His whole demeanor was agitated". After having visualized this extraordinary scene in the inner chambers of Sri RanganAyaki, BhaTTar prays for the boon of being blessed with the appearance of Lord as Gajendra Varadan.

The leg of Gajendran was caught in the powerful jaws of the crocodile in a lotus pond, where Gajendran had gone to collect lotus flowers for Bhagavat ArAdhanam. During the protracted battle with the crocodile, Gajendran lost his strength and was about to be pulled under the water. The king of elephants screamed aloud and asked for protection from the Supreme One, Who is neither devan nor asuran nor human, nor an animal, bird, worm nor insect;

neither a woman nor a man nor a napumsakan (neutral); it is neither sat nor asat; it is neither guNam nor karamA. Whatever this Supreme Being is outside the above entities, May that the ancient root (Adi mUlam) of every thing heed aDiyEn's appeal and come before me to rescue me from this crocodile's jaws! The Slokam relating to the prayerful prArthanA of Gajendran is:

स वै न देवासुरमर्त्यतिर्यङ् न स्त्री न षण्डो न पुमान्न जन्तुः ।

नायं गुणः कर्म न सन्न चासन्निषेधशेषो जयतादशेषः ॥

sa vai na devAsura martya-tiryang na strI

na shaNDho na pumAn na jantu: |

nAyam guNa: karma na sanna cAsan

nishedhaSesho jayatAdaSesha: ||

---SrimadbhAgvatam, 8.3.24

All the devAs and asurAs, kings and the animals and the others who heard this scream recognized immediately, they are not the one that Gajendran was addressing. Sriman nArAyaNan responded to the call as AdimUlam and arrived instantaneously at the pond side on GaruDan and sent His cakram to dispatch the crocodile and free the King of the elephants. The appearance of Gajendra Varadan on the back of GaruDan is described by SrI nArAyaNa BhaTTatiri:

सर्वात्मा त्वं भूरिकारुण्यवेगात्

ताक्ष्यारूढ प्रेक्षितोऽभूः पुरस्तात् ॥

sarvAtmA tvam bhUrikAruNyavegAt

tArkshyArUDha: prekshita abU: purastAt

---nArAyaNIyam, 8.26.8

Our Lord was propelled by the immense speed of His compassion (bhUri kAruNya vegam).

SLOKAM 57

अतन्त्रितचमूपतिप्रहितहस्तमस्वीकृत-

प्रणीतमणिपादुकं किमिति चाकुलान्तःपुरम् ।

अवाहनपरिष्क्रियं पतगराजमारोहतः

करिप्रवरबृंहिते भगवतस्त्वरायै नमः ॥

அதந்த்ரித சமூபதி ப்ரஹித ஹஸ்தம் அஸ்வீக்ருத

ப்ரணீத மணிபாதுகம் கிம் இதி ச ஆகுல அந்த:புரம் |

அவாஹந பரிஷ்க்ரியம் பதகராஜம் ஆரோஹத:

கரிப்ரவர ப்ரும்ஹிதே பகவத: த்வராயை நம: ||

atantrita camUpati prahita hastam asvIkṛta

praNita maNipAdukam kim iti ca AkulAnta:puram |

avAhana parishkriyam patagarAjam Arohata:

karipravara brmhite bhagavata: tvarAyai nama: ||

பொருள்:

கஜேந்த்ரனின் கூக்குரலானது பெரியபெருமாளின் செவியில்
விழுந்தவுடன் ஏற்பட்டது என்ன? ஸேனைமுதலியார் கைகொடுத்ததைக்
காணவில்லை; ரத்னக்கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகைகளை சாற்றிக்
கொள்ளவில்லை; “என்ன இது” என்று பிராட்டிமார்கள் திகைத்துப் போய்
நின்றனர்; வாகனங்களில் செல்லும் ஆயுத்தங்கள் ஏதும் நிகழவில்லை;

கருடவாகனத்திலும் செல்லவில்லை – இப்படியாக இருந்த நம்பெருமானின் பதற்றத்திற்கும் வேகத்திற்கும் எனது நமஸ்காரங்கள்.

விளக்கம்:

இங்கு நம்பெருமாள் கஜேந்த்ரனைக் காக்க ஓடிய அவனது உயர்ந்த குணங்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்யவில்லை. மாறாக, அவன் விழுந்தடித்துக்கொண்டு ஓடினான் அல்லவா? அந்த வேகத்திற்கு நமஸ்காரம் என்றார். நம்பெருமாள் புறப்பாடு காணும்போது ஸேனை முதலியார் முன்பாக கைகொடுத்து வழி நடத்தல் முறையாகும். இது நடைபெறவில்லை, ஸேனை முதலியாருக்காக இவன் காத்திருக்கப் பொறுமையில்லை. திருவடிகளில் பாதுகைகளைச் சாற்றிக் கொள்ள இவனுக்குப் பொறுமையில்லை. கருடன் வரும்வரை காத்திருக்கவும் பொறுமை இல்லை.

Meaning by Dr. VNV:

The moment the Lord heard the wail and plaint of the elephant, Gajendra, He ignored the hand extended by Vishvaksena; did not accept the pAdukAs presented; did not bother to answer the queries of anxious Consorts Who asked, "What happened? Why this tension?" waited not for any preparations to the vehicle and for the ride; but merely ascended GaruDa and flew to the spot. To that galloping agility of the Lord, which He shows in respect to His devotees, I pay my respectful prostrations!

Additional Notes by Dr. VS:

This Slokam describes the hurly-burly scene at the inner chambers of the Lord immediately after the Lord heard the heart breaking wail of Gajendran. BhaTTar pays his tribute to the galloping Gajendra Varadan rushing on the back

of GaruDan discarding all protocols and upacArams. In His rush to get to the pond side, where Gajendran was about to loose his battle, the Lord did not see the hand of Vishvaksenar, who normally gives hand lift to the Lord as He gets up from His AdiSesha bed. Our Lord did not have time to adorn His gem-studded pAdukAs.

He did not have time to answer His worried devis about what is happening and why He was in such a rush. He mounted GaruDan and galloped to the pond, where the struggle between the king of elephants (the VishNu bhaktan) and the crocodile was taking place and dispatched His cakram to free His bhaktan from the fierce jaws of the jala jantu. The tvarai (haste) of the Lord during Bhakta RakshaNam is beautifully described and BhaTTar offers his salutations to that tvarai guNam of the Lord (**bhagavata: tvarAyai nama:**).

SLOKAM 58

यं पश्यन्विश्वधुर्या धियमसकृदथो मन्थरां मन्यमानः

हुङ्कारास्फालनाङ्घ्रिप्रहतिभिरपि तं ताक्ष्यमध्यक्षिपस्त्वम् ।

किञ्चोदञ्चन्नुदस्थास्तमथ गजपतेर्बृंहिते जृम्भमाणे

देव ! श्रीरङ्गबन्धो ! प्रणमति हि जने कान्दिशीकी दशा ते ॥

யம் பச்யந் விச்வ துர்யாம் தியம் அஸக்ருத்

அதோ மந்தராம் மந்யமான:

ஹுங்கார ஆஸ்பாலந அங்க்ரி ப்ரஹதிபிரபி

தம் தார்க்ஷயம் அத்யக்ஷிப: த்வம் ||

கிஞ்ச உதஞ்சந் உதஸ்தா: தமத

கஜபதே ப்ரும்ஹிதே ஜ்ரும்பமானே

தேவ! ஸ்ரீரங்கபந்தோ! ப்ரணமதி ஹி

ஜநே காந்திசீகீ தசா தே ||

yam paSyam viSvadhuryAm dhiyam asakrt

atho mantharAm manyamAna:

hunkAra AsphAlana anghri prahatibhirapi

tam tArkshyam adhyakshipa: tvam |

kinca udancan udasthA: tamatha

gajapate brmhite jrmbhamANe

deva! SrIrangabandho! praNamati hi

jane kAntiSIkI daSA te ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தின் பந்துவாக உள்ள பெரியபெருமானே! கஜேந்திரனின் கூக்குரல் மேலும் அதிகரிக்கவே, நீ பெரியதிருவடியான கருடனை நோக்கினாய். சிறிதும் ஓய்வில்லாமல், அனைத்து உலகங்களையும் நியமித்தபடி உள்ள உனது ஸத்ய ஸங்கல்பத்தைக் காட்டிலும் விரைவாகச் செல்ல கருடன் முனைந்தான். அந்த வேகமும் போதாது என்று பார்த்த நீ கருடனை இன்னமும் விரைந்து செல்லும்படி அதட்டியும், திருகரங்களால் தட்டியும், திருவடிகளால் உதைத்தபடியும் இருந்தாய். அதன் பின்னரும் அவன் வேகம் கண்டு த்ருப்தி கொள்ளாமல், அவனையும் உனது திருக்கரங்களால் தூக்கியபடி சென்றாய். இதனைக் காணும்போது, அடியார்களைக் காக்கும் விஷயத்தின் உனது நிலையானது, “எங்கு செல்கிறோம்” என்று புரியாமல் ஓடுபவனைப் போன்று உள்ளது.

விளக்கம்:

எம்பெருமானின் ஸங்கல்பத்தினுடைய வேகமானது மனதின் வேகத்தைக் காட்டிலும் பலமடங்கு அதிகமானது. அந்த ஸங்கல்பத்தின் வேகத்தைக் காட்டிலும் தான் வேகமாகச் செல்லவேண்டும் என்று கருடன் எண்ணினான். ஆனால் அந்த வேகமும் குறைவே என்பது பெரியபெருமானின் எண்ணமாக இருந்தது. இதனால் கருடனைப் பலமாக அதட்டியபடி சென்றான். அப்படியும் கருடனின் வேகம் குறைவு என்று எண்ணிய பெரியபெருமாள் கருடனைத் தானே தூக்கியபடி வேகமாகச்

சென்றான் என்றார். இதன் மூலம் அவன் அடியார்களைக் காக்கச்
செல்லும் வேகம் உணர்த்தப்பட்டது.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAthA! Oh what a plight You suffered on Gajendra's plaint falling
on Your ears! GaruDa who acts in full understanding of Your mind flew at top
speed; may be that speed excelled that of Your Divine Will even! It was not
enough for Your feelings of urge. You beat him, goaded him and even kicked him
to accelerate his flight; You urged him, "Faster still; fly faster. When nothing
equalled Your mental speed, You actually carried him Yourself and flew to the
spot. I think over the whole episode. How You suffer, how You lose Yourself,
how You cry, what am I to do? To which direction should I run? What next? As
if You are desolate with no powers, - when something adverse occurs to a
devotee of Yours? Yes, an unparalleled quality, This!

Additional Notes by Dr. VS:

The tvarai of the Lord to rush to the pond side to save His bhaktan, Gajendran,
was saluted in the previous Slokam. The speed of BhagavAn's sankalpam is very
large and is more than that of the Mind's speed. GaruDan knowing the Lord's
tvarai to get to the side of His bhaktan wanted to travel faster than the
Lord's sankalpa balam to get His Lord to the pond site. Our Lord thought that
was not quick enough. Hence our Lord pushed and prodded His vAhanam,
GaruDan, further to travel faster. When our Lord realized that GaruDan was
unable to fly faster, He decided to carry GaruDan on His back and expedited
His speed to reduce His travel time. This gesture on our Lord's part gives us an
understanding of the speed of the Lord in coming to the rescue of His BhaktAs,
when they are in distress and seek His rakshaNam. Oh my Lord! This is a
matchless quality of Yours. When it comes to Your bhakta RakshaNam, Your
state is like of the One who is pulled hither and thither to take the fastest
route.

SLOKAM 59

श्रीरङ्गेशय ! शरणं ममासि वात्या-

व्यालोलत्कमलतटाकताण्डवेन ।

स्वभूषाम्बरमयथायथं दधानः

धिङ्मामित्यनुगजगर्जमाजगन्थ ॥

ஸ்ரீரங்கேசய! சரணம் மம அஸி வாத்யா

வ்யாலோலத் கமல தடாக தாண்டவேந |

ஸ்ரக் பூஷாம்பரம் அயதாயதம் ததாந:

திங் மாம் இதி அநுகஜகர்ஜம் ஆஜகந்த ||

SrIrangeSaya! SaraNam mamAsi vAtyA

vyAlolat kamala taTAka tANDavena |

srag bhUshAmbaram ayathAyatham dadhAna:

ding mAm iti anugajagarjam Ajagantha ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! கஜேந்த்ரனின் கூக்குரலைக் கேட்டவுடன், “அடடா! கெட்டோமே”, என்று நொந்து கொண்டாய். திருமாலை மற்றும் உள்ள திருவாபரணங்கள் இடம் மாறி அணிந்து கொண்டவனாகப் புறப்பட்டாய். மிகப் பலத்த காற்றால் அலைக்கழிக்கப்படும் தாமரைக் குளம் போன்று, கலக்கத்துடன் உள்ள திருமுகம் கொண்டவனாக நீ அங்கு சென்றாய்.

இப்படிப்பட்ட நீ அடியேனுக்கு ஏற்ற புகலிடமாக உள்ளாய்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord reclining in Sriranga shrine! When You heard the pathetic wail of an elephant on that day, You cursed Yourself! 'Fie on Me! I am gone! There is nothing more for Me!' In utter haste You dressed Yourself up, confusingly topsy-turvy, in regard to pulling on the garlands, garments or armaments and flew in a dishevelled form. Your movement in that tension and haste recalled

to us the phenomenon of a lotus-pond being rocked by a gale! (You are the blue-pond; Your feet, hands, face and eyes were veritable lotuses. Could there be a similar fondness and partiality for a being that was a mere animal at that, in any one else, styling himself as God! You are the best refuge. Please be my sole refuge, Oh Lord!

Note: These four verses are in praise of Lord's karuNA, vAtsalyA, sauSIlya guNAs, which shine in great contrast to His powers, valour, command etc. This focus is the thrust of these verses. Not that He could not have solved the crisis in any other way! The readers should appreciate BhaTTar's sentiments in the correct perspective.

Additional Notes by Dr. VS:

This is the fourth and conclusive Slokam on Gajendra RakshaNam (Moksham). Through these four Slokams, Swamy ParASara BhaTTar celebrated the kARuNyam, bhakta vAtsalyam, sauSIlyam, mARdavam, Sakti and balam of RangeSan.

BhaTTar says: "Oh RanganAtha! When You heard the shriek of Your bhaktan in pain, You were totally confounded. You did not know what to do first. You cursed Yourself over the misfortune that Your parama bhaktan was experiencing and felt miserable. You left the inner chambers in a great hurry and Your Ayudhams and AbharaNams were in disarray and Your devis or other

parijanams could not be of any help as You rushed out on the back of GaruDan even without Your MaNI pAdukAs. Your face showed signs of agitation from Your mind and looked like the lotus pond hit by a powerful gust of wind. Oh BhaktaSulabha, Bhakta Priya RangA! Thou art my sole refuge. raksha mAm SaraNAgatam!

SLOKAM 60

मीनतनुस्त्वं नावि निधाय स्थिरचरपरिकरमनुमनु भगवन् ! ।

वेदसनाभिस्वोक्तिविनोदैः अकलितलयभयलवममुमवहः ॥

मीनதநு: த்வம் நாவி நிதாய

ஸ்திர சர பரிகரம் அநுமநு பகவந் !

வேதஸநாபி ஸ்வோக்தி விநோதை:

அகலித லய பயலவம் அமும் அவஹ: ||

mInatanu: tvam nAvi nidhAya

sthira cara parikaram anumanu bhagavan! |

vedasanAbhi svokti vinodai:

akalita laya bhayalavam amum avaha: ||

பொருள்:

பெரியபெருமானே! ப்ரளயம் உண்டானபோது நீ மீனாக உருவம் எடுத்துக் கொண்டாய். அப்போது மநுமஹரிஷி என்பவரிடம் (இவர் ஸத்யவ்ரதன் என்றும் கூறப்படுவார்) ஒரு கப்பலில் அமருமாறு கட்டளையிட்டு, அந்தக் கப்பலில் அனைத்து விதமான உயிர்களையும் வைத்தாய். பின்னர் வேதமே வடிவமாக உள்ள உனது மாயை நிரம்பிய சொற்களால், ப்ரளய பயம் ஏதும் சிறிதும் இல்லாமல் மேலே கூறப்பட்டபடியான செயல்களைச் செய்தாய்.

Matsya avatAr

விளக்கம்:

இந்தச் ஸ்லோகம் தொடங்கி ஸ்லோகம் 73-வரை எம்பெருமானின் தசாவதாரங்களைக் கூறுகிறார். இங்கு முதலில் மத்ஸ்ய அவதாரத்தைக் கூறுகிறார். ஸத்யவ்ரதர் என்பவரிடம் மீனாக வந்த எம்பெருமான் அவரிடம், “இன்னம் ஏழு நாட்களில் அனைத்து உலகங்களும் மூழ்கிவிடும்”, எனக்கூறி, அவரை ஒரு கப்பலில் அமரவைத்து, அவருடன் அனைத்து உயிர்களையும், மரங்களையும் வைத்தான்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord! You came as mammoth fish before a great sage (Manu by name; also called Satyavrata) who was performing water-ablutions to gods at the bank of KrtamAlA river. You told him of the impending deluge and instructed him as to how to conduct a few things during deluge. Accordingly he with seven sages, herbs, life existing then, sat in a mammoth ship tied to a horn on the head of the Great Fish. All were given a joy ride for the dark period of the deluge, when You regaled then with interesting talk through Your veda-filled mouth. A unique achievement in your matsyAvatAra, this!

Additional Notes by Dr. VS:

From this Slokam to Slokam 73, Swami ParASara BhaTTar salutes the dasAvatArams of the Lord, which also have Bhakta RakshaNam goals. Two Slokams are used to salute the matsyAvatAram of Lord RanganAthan.

Oh Lord of Rangam! During the onset of PraLayam, You took the form of a gigantic fish (mIna tanu:) with a single horn and pulled the huge boat housing Satyavrata Manu along with all lives, Oushadhis, and the seven Rshis across the turbulent praLaya waters. You took them for a safe and delightful ride and entertained them with Your vAk, which is the embodiment of the VedAs (vedasanAbhi svokti vinodai). You brought them back to shore after seven days

of safe travel during that praLayam and removed every trace of their fears about destruction from the waters of praLayam (akalita laya bhaya lavam amum avaha:).

SLOKAM 61

श्रीनयनाभोद्भासुरदीर्घ-

प्रविपुलसुरुचिरशुचिशिशिरवपुः ।

पक्षनिगीर्णोद्गीर्णमहाब्धिः

स्थलजलविहरणरतगतिरचरः ॥

ஸ்ரீநயநாப உத்பாஸுர தீர்க்க ப்ரவிபுல ஸுருசிர சுசி சிசிரவபு: |

பக்ஷநிகீர்ண உத்கீர்ண மஹாப்தி: ஸ்தல ஜல விஹரண ரதகதி: அசர: ||

SrInayanAbha udbhAsura dIrgha

pravipula surucira Suci SiSiravapu: |

pakshanigIrNa udgIrNa mahAbdhi:

sthala jala viharaNa ratagati: acara: ||

பொருள்:

(மச்சாவதாரம்) திருவரங்கனே! மத்ஸ்யமூர்த்தியாக நின்ற நீ எப்படி இருந்தாய் என்றால் - ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் அழகான திருக்கண்கள் போன்றும், நீண்டதாகவும், பரந்ததாகவும், மிகவும் அழகானதாகவும், தோஷங்கள் ஏதும் இல்லாததாகவும், குளிர்ந்ததாகவும் ஆகிய திருமேனியுடன் காணப்பட்டாய். உனது இறகுகள் மூலம் கடலை உட்கொண்டும், வெளியிட்டும் நின்றாய். இப்படியாகத் தரையிலும் நீரிலும் மிகவும் மகிழ்வுடன் விளையாடி உலவினாய்.

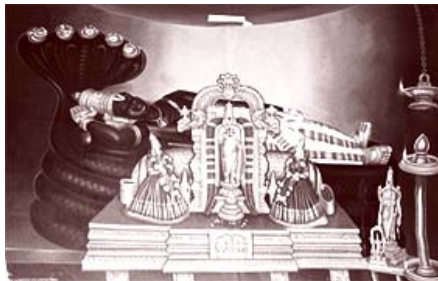
Meaning by Dr. VNV:

Your Fish form was like the eye of MahAlakshmi in length, beauty, clarity and coolness. You sported by driving out water with Your mammoth fins and securing a sand-surface and then, alternately, letting water to come in and diving and delighting in the waters. You delightfully enjoyed the water-sport as a Fish.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Ranga Prabho! Your mIna svarUpam reminds us of Your devi's (Sriranga nAyaki's) beautiful eyes, which are long, expansive, beautiful, cool with dayA and are free from any inauspiciousness. Oh Lord of Vicitra leelAs! You sported on those PraLayA waters, inhaled and exhaled those waters with Your gigantic fins to create alternatively the sandy ocean bottom and then refill it with water for Your aquatic sport. You enjoyed this water sport and also entertained those on board of the boat.

In His daSAvatAra stotram, Swamy Desikan states that sarveSvaran entered the PraLayA waters to search for the VedAs stolen by an asuran and to return them to Brahma devan to carry on his srshTi kAryams. Swamy Desikan prays for that Lord taking the mIna SarIram for recovering the VedAs to protect us (nirmagna Sruti-jAla mArgaNa daSA bhagavata: mAtsyam vapu: na: pAtu). He moved amidst the constantly beating waves and His eyes at that time were like a forest of lotuses (nishpratyUha taranga ringaNa mitha: pratyUDha pAthaSchaTA). Our Lord was riding up and down joyously like moving on a swing/unjal (DolAroha sadohaLam vapu:).

SLOKAM 62

चकर्थ श्रीरङ्गिन् ! निखिलजगदाधारकमठो

भवन् धर्मान् कूर्मः पुनरमृतमन्थाचलधरः ।

जगन्थ श्रेयस्त्वं मरकतशिलापीठललितः

जलादुद्यलक्ष्मीपदकिसलयन्याससुलभम् ॥

சகர்த்த ஸ்ரீரங்கிந் ! நிகில ஜகதாதார கமட:

பவந் தர்மாந் கூர்ம: புந: அம்ருத மந்தாசலதர: |

ஜகந்த ச்ரேய: த்வம் மரகத சிலாபீட லலித:

ஜலாத் உத்யத் லக்ஷ்மீ பதகிஸலய ந்யாஸ ஸுலபம் ||

cakartha SrIrangin! nikhila jagadAdhAra kamaTha:

bhavan dharmAn kUrma: puna: amrta manthAcaladhara: |

jagantha Sreya: tvam marakata SilapITha lalita:

jalat udyat lakshmi padakisalaya nyAsa sulabham ||

பொருள்:

(கூர்மாவதாரம்) ஸ்ரீரங்கநாதா! கூர்ம மூர்த்தியாக அவதரித்து அனைத்து உலகங்களுக்கும் ஆதாரமாக நின்று, அனைத்து தர்மங்களையும் அருளிச்செய்தாய். அமிர்தம் பெறுவதற்காக மந்த்ர மலையை தாங்குகின்ற ஆமையாக நின்றாய். உன்னை அந்தக் கூர்ம வடிவில் காணும்போது, மரகத கல்லால் செய்யப்பட்ட ஆசனம் (இருக்கை) போன்று இருந்தாய்.

திருப்பாற்கடலில் இருந்து அவதரித்த ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் தளிர் போன்ற அழகான திருவடிகளை வைப்பதற்கு ஏற்ற பீடமாக இந்த ஆசனம் இருந்தது.

kUrma avatAr

Meaning by Dr.VS:

This Slokam salutes the kUrma avatAram of the Lord invoked during the amrta mathanam. Lord incarnated as a huge tortoise (kUrma vapu:) and held the mandara mountain on His back to steady it as it rotated from side to side during the churning of the Milky Ocean. His steadiness in holding the mountain reminds BhaTTar of His jagadAdhAra tattvam (nikhila jagadAdhAra kamaTha: bhavan). BhaTTar reminds us of four things relating to kUrmAvatAram:

1. He was the firmest base for all the worlds (sarvAdharatvam),
2. He appeared like a seat made of emerald gem during His kUrmAvatAram
3. He blessed the world with all dharmAs from His kUrma pITham (jagadAdhAra: kamaTha: bhavan dharmAn kUrma: puna: amrta manthAcaladhara:), and
4. That emerald pITham (Yourself) became a fitting seat for MahA Lakshmi born out of the Milky Ocean to place Her tender feet.

Additional notes by Dr.VS:

Swamy Desikan visualizes the Lord in kUrmAvatAram (kUrma vapusha:) as holding the Mandara mountain on His back to hold it steady during the churning operations and for that mountain not to sink inside the ocean. The rotation of the mountain seemed like a welcome scratching against the itch caused by the churning. Our Lord fell asleep from the sukhAnubhavam and let out heavy breaths (rhythmic snoring). Those breaths (niSvAsa vAta:) spread across the ocean waters and caused rows and rows of waves (Urmaya:) forming as it were a comfortable swinging cot (prenkhoLa paryankika) for the Lord to enjoy His happy sports with His PirATTi (nirvrto deva: SriyA saha eva viharate). The strong breaths of the Lord made all these possible. Swamy seeks the protection of those powerful breaths for the people of the world (bhuvana trayIm avyAsu:). These are splendid imaginations of the BhagavAn with kUrma vapu by Swamy ParASara BhaTTar and Swamy Desikan.

SLOKAM 63

हृदि सुररिपोर्दष्टोत्वाते क्षिपन् प्रलयार्णवं

क्षितिकुचतटीमर्चन् दैत्यास्रकुङ्कुमचर्चया ।

स्फुटधुतसटाभ्राम्यदूब्रह्मस्तवोन्मुखबृंहितः

शरणमसि मे रङ्गिन् ! त्वं मूलकोलतनुर्भवन् ॥

ஹ்ருதி ஸுரரிபோ: தம்ஷ்ட்ரா உத்காதே க்ஷிபந் ப்ரளய அர்ணவம்

க்ஷிதி குச தடம் அர்ச்சந் தைத்ய அஸ்ர குங்கும சர்ச்சயா |

ஸ்புட துத ஸடாப்ராம்யத் ப்ரஹ்ம ஸ்தவ உந்முக ப்ரும்ஹித:

சரணம் அஸி மே ரங்கிந்! த்வம் மூலகோல தநு: பவந் ||

hrdi suraripo: damshTrA utkhAte kshipan praLayArNavam

kshiti kuca taTIm arcan daitya asra kunkuma carcayA |

sphuTadhuta saTABhrAmyat brahma stava unmukha brmhita:

Saranam api me rangin! tvam mUlakola tanu: bhavan ||

பொருள்:

(வராக அவதாரம்) திருவரங்கா! ஆதிவராஹ மூர்த்தியாக நின்ற நீ, உனது கோரைப் பற்கள் மூலம் ஹிரண்யாக்ஷனின் மார்பைப் பிளந்தாய். அப்படிப் பிளந்த அவன் மார்பில் ப்ரளய ஸமுத்திரத்தை நிரப்பினாய். அந்த ஹிரண்யாக்ஷனின் இரத்தம் என்னும் குங்குமச் சாறு கொண்டு பூமாதேவியின் ஸ்தனங்களில் பூசி அலங்கரித்தாய். காண்பவர்கள்

அஞ்சும்படியாகப் பிடரி மயிரை உதறியபடி நின்றாய். உன்னை இப்படிக்கண்ட நான்முகன் உன்னைக் குறித்துத் துதிபாடினான். அந்தத் துதிகள் மென்மையாக இருந்தன - அவற்றுக்கு எதிர்மறையாக கர்ஜனை செய்தபடி நீ நின்றாய். இப்படிப்பட்ட நீயே அடியேன் புகல்வதற்கு ஏற்ற இடமாக உள்ளாய்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! I turn to the Primeval Boar - AdivarAha - form You took to kill HiraNyAksha who hid himself in the deluge waters. You dived deep in to the waters, killed him by cleaving the chest of the giantly figure when deluge waters gushed inside his body. The blood was sprinkled and smeared, as if it were a lac dye, on the breasts of BhUmi devi. Your manes were shaken when sacred Brahma came to sing a hymn of praise on You. You received his prayer and responded with a 'ghur ghur' roar characteristic of the boar. You are my refuge, Oh Lord!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Adi VarAha PerumAn (mUla kola mUrti)! Oh RanganAtha, Who took the Adi VarAha rUpam! You are my refuge (SaraNam asi me rangin)! During Your fight under the ocean waters with HiraNyAkshan, who had stolen Your divine consort and hid her under the praLaya waters, You tore his chest open with Your powerful tusk (hrdi suraripo: damshTrA utkhAte) and blood filled in to that huge cavity in the chest of HiraNyAkshan (kshipan praLaya arNavam). The waters of the ocean became red. That blood smeared itself on the breasts of BhUmi devi as a lac dye (kshiti kuca taTIm arcan daitya asra kunkuma carcayA). Your anger was still unrestrained after HiraNyAkshan's death. You roared. Brahma devan was so moved by Your jaya ghosham that he eulogized You with soft Slokams (sphuTadhuta saTAbhrAmyat brahma stava unmukha brmhita:). You approved that eulogy and responded in approval with a soft "ghur ghur"

sound.

varAha avatAr

Swamy Desikan salutes Sri RanganAthA in His daSAvatAra stotram as kapaTa varAhan and seeks the purifying protection of "the ghur ghur" sound of the gigantic VarAha mUrthi, which is bigger than even the sound generated by the huge waves found at the time of MahA PraLayam (praLaya Urmi ghosha gurubhi: ghurghurai: ghoNAravai: pavitrI krta brahmANDa kuhanA potrI jaganti aniSam

gopAyet). Swamy Desikan visualized the Adi VarAhan first and eulogized Him; next, Swami Desikan salutes the BhU VarAhan. After the destruction of HiraNyAkshan, the Lord was happy to be united with BhU devi. He placed Her on His huge tusk to carry Her out of the ocean. She held on tightly to that tusk (damshTrA). Her immobile appearance at that time looked like the tuber lifted up and held tightly by the tusk of a wild boar (nishkampa nitya sthiti: bhagavatI asau viSvambharA mustA iva).

BhU VarAhan took the Yaj~na VarAha mUrtam to receive the havis from all Yaj~na kartAs. All the vessels used in the Yaj~nam were found in His sacred body. The 3rd skandham of SrimadbhAgavatam houses the eulogy of Yaj~na VarAhar by Brahma devan. BhUmi devi worships Her Lord, the Yaj~na VarAha mUrti in uttarakuru Varsham of the Jambhu dvIpam. The mantram that She uses to worship Her Lord, the Yaj~na VarAha mUrti is:

यप्रणवम् फ नमो भगवते मन्त्रतत्त्वलिङ्गाय यज्ञक्रतवे महाध्वरावयवाय

महापुरुषाय नमः कर्मशुक्लाय त्रियुगाय नमस्ते

(praNavam) namo bhagavate mantra-tattvalingAya yaj~nakrtave

mahAdhvarAvayavAya

mahA purushAya nama: karmaSuklAya triyugAya namaste!

--- SrimadbhAgvatam: 5.18.35

Meaning:

Many namaskArams to the triyuga svarUpi, BhagavAn, who is pure because of His karmAs, who is the svarUpam of Yaj~nam and kratu, who has the MahA Yaj~nams as His limbs, who is invoked by the Veda mantrams and is omkAra rUpi.

SLOKAM 64

नृहरिदशयोः पश्यन्नोत्पत्तिकं घटनाद्भुतं

नरमुत हरिं दृष्ट्वैकैकं समुद्विजते जनः ।

इति किल सिताक्षीरन्यायेन सङ्गमिताङ्गकं

स्फुटसटमहादंष्ट्रं रङ्गेन्द्रसिंहमुपास्महे ॥

ந்ருஹரி: தசயோ: பச்யந் ந ஓளத்பத்திகம் கடநா அத்துதம்

நரம் உத ஹரிம் த்ருஷ்ட்வா ஏகைகம் ஸமுத்விஜதே ஜந: |

இதி கில ஸிதாக்ஷீர ந்யாயேந ஸங்கமித அங்கம்

ஸ்புடஸட மஹாதம்ஷ்ட்ரம் ரங்கேந்த்ர ஸிம்ஹம் உபாஸ்மஹே ||

nrhari: daSayo: paSyannautpattikam ghaTana adbhutam

naramuta harim drshTvA ekaikam samudvijate jana: |

iti kila sitAshIra nyAyena sangamita angam

sphuTasaTa mahAdamshTram rangendra simham upAsmahe ||

பொருள்:

(ந்ருஸிம்ஹ அவதாரம் - மூன்று ஸ்லோகங்கள்) மனித உருவம், சிங்க உருவம் ஆகிய இரண்டின் இயற்கையாக உள்ள அழகானது இந்தச் சேர்த்தி மூலம் அற்புதமான அழகாக இருந்தது. இப்படி ஓர் சேர்த்தியழகைக் கண்ட மக்கள், இனி தனியாக மனித வடிவத்தையோ அல்லது சிங்க வடிவத்தையோ கண்டால் வெறுப்பு கொள்ளும்படியாக

இந்த சேர்த்தியழகு விளங்கியது. பாலையும் சர்க்கரையையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தது போன்று இரண்டு அழகான வடிவங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து நின்றவனும், அழகான பிடரி முடிகள் கொண்டவனும், மிகப் பெரிய கோரைப் பற்கள் உடையவனும் ஆகிய திருவரங்கச் சிங்கத்தை நாம் உபாஸிக்கிறோம்.

Meaning by Dr. VNV:

The Lord came as a Nrsimha, synergistically composed of the human and lion components, happily blended, uniquely so, to be so much relished by any viewer that he would look with disdain on a pure human form or on a pure lion form. A very charming blend, a like sugar-milk mixture, indeed sugar 'dissolved' in milk, so sweet a blend too to look at, to taste with the eyes! The charming manes and the long lion - teeth add a special charm. To that RanganAtha-simha, who came in this Nrsimha form, I pay my obeisance.

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar is very fond of NrsimhAvatAram and he devotes therefore three Slokams to this avatAram of Lord RanganAtha.

BhaTTar addresses this Ranga Simham and states that he meditates on Him (**rangendra simham upAsmahe**) as the One with beautiful manes (piDari mayir around His neck), huge leonine teeth (**mahA damshTram**) and a most beautiful body with the face of a lion and the trunk of a human below the neck.

BhaTTar points out that those who had the bhAgyam of worshiping this Narahari rUpan will not relish the human or lion's body by themselves. The union of the lion's neck with the human trunk is most delectable to enjoy like drinking milk with sugar instead of milk or sugar by themselves (**sitAkshIra nyAyam**). The sangamita angams of SrI Nrsimhan are so uniquely beautiful that no one would enjoy as much either the human form or the lion form.

Narasimha avatAr

SwAmy Desikan follows the foot steps of Swamy ParASara BhaTTar in Nrsimha dhyAnam and seeks the protection of the three worlds through the power of this vaikuNTha kaNThIravan: "akuNTha mahimA vaikuNTha kaNThIrava: trINi jaganti avyAt".

SLOKAM 65

द्विषाणद्वेषोद्यन्नयनवनह्निप्रशमन-

भ्रमल्लक्ष्मीवक्त्रप्रहितमधुगण्डूषसुषमैः ।

नखक्षुण्णारातिक्षतजपटलैराप्लुतसटा-

छटास्कन्थो रुन्धे रुतितमिह पुंस्पञ्चवदनः ॥

த்விஷாண த்வேஷ உத்யத் நயநவநஹ்நி ப்ரசமந

ப்ரமத் லக்ஷ்மீ வக்த்ர ப்ரஹித மதுகண்டுஷ ஸுஷமை: |

நகக்ஷுண்ண அராதிக்ஷதஜ படலை: ஆப்லுதஸடா -

சடாஸ்கந்த: ருந்தே துரிதம் இஹ பும்ஸ்பஞ்சவதந: ||

dvishANa dvesha udyan nayanavanahni praSamana

bhramat lakshmi vaktra prahita madhugaNDUsha sushamai:

nakhashuNNa arAtikshataja paTalai: AplutasaTa-

chaTAskantha: rundhe rutitam iha pumspancavadana: ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! உனது அடியார்களுக்கு விரோதியாக உள்ள
ஹிரண்யனின் மீது கொண்ட கோபம் காரணமாக உனது திருக்கண்களில்
பெரும் நெருப்பு உண்டானது. அந்தத் தீயை அணைக்க ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்
பெரும் பரபரப்பு அடைந்தாள். தனது திருவாயில் மென்று கொண்டிருந்த
தாம்பூலத்தை, அந்தத் தீயை அணைக்கும்விதமாக உமிழ்ந்தாள். அந்தத்

தாம்பூலம் உனது நகங்களில் இரத்தம் போன்று காணப்பட்டது. அந்த நகங்களால் பிளக்கப்பட்ட ஹிரண்யனின் உடலில் இருந்து பொங்கிய இரத்தம் கொண்டு உனது பிடரிமயிர்கள் நனைந்தன. இந்த மயிர்க்கற்றைகளுடன் கூடிய திருத்தோள்களை உடைய நரஸிம்ஹன், இந்தப் பெரியகோயிலில் நமது பாவங்களை விலக்கியபடி உள்ளான்.

Meaning by Dr. VNV:

The Lord, as Nrsimha, was stirred to action by great enmity and anger towards HiraNya who had done great harm to a BhaktA, PrahlAdha. His eyes burnt like a fire with furious flames. As if to pacify Him, MahAlkashmi spat out Her chewed tAmbUla fluid. The blood that flowed out of the chest of the demon cleaved by the Lord with His nails, had the lustre and the like colour of the lovely fluid from Lakshmi's mouth. Splashed on the lion's manes and shoulders, the Lord bore a unique sight at that moment of extreme action for a dear devotee. That Lord resides here in Srirangam shrine as RanganAtha to drive out our enemies - our sins, to say.

Additional Notes by Dr. VS:

Swamy ParASara BhaTTar has the most beautiful and imaginative vision of Lord Nrsimhan during the time of His destruction of the aparAdhi, HiraNya KaSipu. To keep the words of His bhaktan (PrahlAdhan) as true, Nrsimhan jumped out of a pillar in HiraNyan's darBAr with great anger and His eyes revealed that anger in the form of agni jvAlais (dvishANa dvesha udyan nayanavanahni) aimed at the BhAgavata dveshi, HiraNyan. SrI RanganAyaki hurried to quench that fire in the eyes of Her Lord and spat out the tAmbUlam that She was chewing. That stream of tAmbUlam fell on Your terror-striking nails and looked like blood. With those powerful nails, You tore apart the chest of HiraNyan and the blood from there spilled on to Your mane and shoulders. This Rangasimhan with His shoulders and mane made wet by the blood of HiraNyan resides now at the big Srirangam temple and chases away all of our sins.

kATTu azhagiya singar - SrIrangam

In His kAMAsikAshTaka stotra Slokams, Swamy Desikan draws beautiful images of HiraNya samhAram. He points out that two of the three eyes of Lord Narasimhan are the scorching Sun and the smoldering agni (tapana indu agni nayanan, vishama locanan). Swamy Desikan describes the features of the Lord's sacred body as that of a human being up to the neck and that of the lion above the neck (AkaNTham Adipurusham, upari kaNThIravam). The 6th and the 7th Slokams of SrI kAMAsikAshTakam bring before our eyes the terrifying scenes of HiraNya vadam and the rolling thunder of the angry laugh of the Lord.

SLOKAM 66

नखाग्रग्रस्तेऽपि द्विषति निजभक्तद्रुहि रुषः

प्रकर्षाद्विष्णुत्वद्विगुणपरिणाहोत्कटतनुः ।

विरुद्धे वैयग्रीसुघटितसमानाधिकरणे

नृसिंहत्वे बिभ्रद्वरद ! बिभरामासिथ जगत् ॥

நகாக்ர க்ரஸ்தேபி த்விஷதி நிஜபக்த த்ருஹி ருஷ:

ப்ரகர்ஷாத் விஷ்ணுத்வ த்விசுண பரிணாஹ உத்கட தநு: |

விருத்தே வையக்ரீ ஸுகடித ஸமாநாதி கரணே

ந்ருஸிம்ஹத்வே பிப்ரத் வரத! பிபராமாஸித ஜகத் ||

nakhAgra graste api dvishati nijabhakta druhi rucha:

prakarshAt vishNutva dviguNa pariNAha utkaTatanu:

viruddhe vaiyagrI sughaTita samAnAdhi karaNe

nrsimhatve bibhrat varada! bibharAmAsitha jagat ||

பொருள்:

மோக்ஷம் அளிக்கும் பெரியபெருமானே! ஒன்று சேராதவையாக உள்ளபோதிலும், அடியார்களின் பகைவனான ஹிரண்யனை அழிக்கவேண்டும் என்பதற்காக, மனிதனும்-சிங்கமும் கலந்த உருவத்தை மிகவும் நேர்த்தியாகக் கலந்து எடுத்து நின்றாய். உனது அடியார்களின் விரோதியான ஹிரண்யன் உனது கூரிய நகத்தால் பிளக்கப்பட்டு அழிந்தான் என்றாலும் உனது சீற்றம் மிகுந்தபடியே இருந்தது.

மந்த்ரங்களில் கூறப்படும் மஹாவிஷ்ணு என்னும் பதத்திற்கு உள்ள மேன்மையைக் காட்டிலும் இரட்டிப்பு பெருமையும் பயங்கரமும் உடையதாய் உனது திருமேனி காணப்பட்டது. இதனைக் கொண்டு அல்லவா நீ உலகத்தை நிர்வாகம் செய்தாய்!

Meaning by Dr. VNV:

Oh Boon-Grantor! Your urge at that moment was that You should save Your devotee from insult and injury. To suit the boon that the demon had received from gods, You had to take this unique form in which the man and the lion had got blended sweetly, cordially, and naturally. The enemy was quickly slain; but, in Your anger, You were growing in size even twice that would be commensurate with the significant name MahAvishNu (vide nrsimha anushTup mantra in <http://www.srihayagrivan.org>). How well You manage all things of the world! To make the devotee's word true, You came out from the pillar readily, came as a lion, befitting the reference to Hari in the preceding challenge of the demon; really Your management of all things is fit and heartening too!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Moksha Vara dAyaka RanganAtha! You took an extraordinary hybrid form made up of a lion's head and a man's trunk to bypass the limitations imposed by the boons that HiraNyan had received from Brahma devan and others to come to the rescue of Your bhaktan (PrahAdhan) and to destroy HiraNyan with the unconventional weapon of Your nails. That hybrid nara-simha form fits you most elegantly and seems very natural. After destroying HiraNyan, Your anger grew bigger and bigger and Your body also grew larger and larger. Your huge growing body covered heaven and earth and Your vaibhavam as Narasimhan grew twofold beyond the glory of the name of MahA VishNu (all pervasive) as visualized by Your nrsimhAnushTup mantram (ugram vIram mahAvishNum). That Nrsimhatvam empowers You to administer the universe and mete out justice through bhakta samrakshaNa and dushTa nigraha leelais.

SLOKAM 67

दैत्यौदार्येन्द्रयाच्चाविहतिमपनयन् वामनोऽर्थी त्वमासीः

विक्रान्ते पादपद्मे त्रिजगदणुसमं पांसुलीकृत्य लिल्ये ।

नाभीपद्मश्च मानक्षममिव भुवनग्राममन्यं सिसृक्षुः

तस्थौ रङ्गेन्द्र ! वृत्ते तव जयमुखरो डिण्डिमस्तत्र वेदः ॥

தைத்ய ஒளதார்ய இந்த்ர யாச்ஞா விஹதிம் அபநயந்

வாமந: அர்த்தீ த்வம் ஆஸீ:

விக்ராந்தே பாதபத்மே த்ரிஜகத் அணுஸமம் பாம்ஸுலீ க்ருத்ய லில்யே |

நாபீபத்மச்ச மாநக்ஷமம் இவ புவநக்ராமம் அந்யம் ஸிஸ்ருக்ஷு:

தஸ்தௌ ரங்கேந்த்ர! வ்ருத்தே தவ ஜயமுகர: டிண்டிம: தத்ர வேத: ||

daitya audArya indra yAc~nA vihatim apanayan vAmana: arthI tvam AsI:

vikrAnte pAdapadme trijagat aNusamam pAmsulIkrtya lilye |

nAbhIpadmaSca mAnakshamam iva bhuvanagrAmam anyam siskshu:

tasthau rangendra! vrtte tava jayamukhara: DiNDima: tatra veda: ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! மஹாபலியின் தாராள குணம், இந்த்ரனின் யாசகத் தன்மை
ஆகிய இரண்டையும் வெளிப்படுத்த எண்ணிய நீ வாமனனாகத்
திருஅவதாரம் எடுத்தாய்; எடுத்து யாசகம் எடுப்பவனாக நின்றாய்.

அப்போது மூன்று உலகங்களும் த்ரிவிக்ரமனான உன் முன்பு சிறு அணுக்கள் போன்று தோற்றம் அளித்தன. அவை உனது திருவடிகளில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த துகள்களோ என்னும்படி காணப்பட்டன. அப்போது உனது திருநாபிக்கமலம் எப்படி இருந்தது என்றால் - இவற்றைத் தவிர அளப்பதற்கு வேறு இல்லை, ஆகவே மேலும் சில உலகங்களை ஸ்ருஷ்டிப்போம் - என்று எண்ணியது போன்று காணப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட உனது த்ரிவிக்ரம அவதாரத்திற்கு விஜய ஒலி எழுப்புவதற்காக வேதகோஷங்களே பறையாக நின்றன.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! You took a garb of a begging dwarf BrahmacAri, in VAmāna avatAra. You wished, it appears, that the bounteousness of MahAbali as well as the pathetic entreaty of IndrA ought to be substantiated at one stroke. So You became an alms-seeker! When MahAbali agreed, You expanded to Trivikrama form. The size of the form can be easily imagined if I say the worlds were all reduced to the size of atoms in comparison. Why? From the Feet fell some dust and cobweb; that was identified as the worlds!

The leg still went on upwards, what to measure? The navel-lotus of the Lord wondered whether it should create, in a prolific manner, a few more worlds for the foot to scale and measure further!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! MahAbali's audAryam (generosity) and IndrA's lowly begging were revealed by You, when You took the VAmānaAvatAram as a dwarf BrahmacAri and begged for three feet of land as dAnam from Bali cakravarti. As You grew in to Your gigantic Trivikrama form, the whole world looked like little atoms at Your sacred feet. They appeared also as little dust particles

that got stuck to Your holy feet. Your nAbhi kamalam began to think that it had to create new worlds for You to measure since You had run out of places to measure with Your feet. For this extraordinary VAmāna-Trivikrma avatAram, Veda ghoshams served as the drum beats to celebrate Your victory.

trivikrama avatAr

MahAbali was the grandson of PrahlAdhAzhvAn. He was a very generous man used to giving huge dAnams. Indran's wealth were taken away by MahAbali in the battle field and Indran begged the Lord to restore his wealth. SrI RanganAthan appeared before MahAbali as a pious dwarf seeking alms of three feet of land. MahAbali was hurt that this BrahmAcAri put him to shame by asking for a trifle as dAnam, when he could have given much more. He was ashamed somewhat to execute this paltry dAnam (vrIDA viddha vadAnyā danavan). Lord transformed in to Trivikraman and His feet measured the earth

with one step and with the next step the heavens. Wherever the Lord's sacred feet extended on the earth and heaven, MahAbali's fame extended. Lord's sacred feet appeared as the front man in the army beating the drum of MahAbali's fame. When there was no space to measure with His third step, the Lord placed it on MahAbali's head and sent him to the nether world to rule.

SLOKAM 68

भवान् रामो भूत्वा परशुपरिकर्मा भृगुकुलात्

अलावीद्भूपालान् पितृगणमताप्सीत् तदसृजा ।

भुवो भाराक्रान्तं लघुतलमुपाचीकृपदिति

द्विषामुग्रं पश्योऽप्यनघ ! मम माजीगणदघम् ॥

பவாந் ராமோ பூத்வா பரசுபரிகர்மா ப்ருகு குலாத்

அலாவீத் பூபாலாந் பித்ருகணம் அதார்ப்ஸீத் தத் அஸ்ருஜா |

புவோ பாராக்ராந்தம் லகுதலம் உபாசீக்ஷுபத் இதி

த்விஷாம் உக்ரம்பச்ய: அபி அநக! மம மாஜீகணத் அகம் ||

bhavAn rAmo bhUtva paraSuparikarmA bhrgu kulAt

alAvIt bhUpAlAn pitrgaNam atArpsIt tat asrjA |

bhuvo bhArAkrAntam laghutalam upAciklupat iti

dvishAm ugrampaSyA: api anagha! mama mAjIgaNat agham ||

பொருள்:

தோஷங்கள் இல்லாத திருவரங்கா! ப்ருகு குலத்தில் பரசுராமனாக
திருஅவதாரம் செய்து, மழு ஆயுதம் ஏந்தி, தீமைகள் செய்த
கூத்திரியர்களை அறுத்துத் தள்ளினாய். அந்த அரசர்களின் இரத்தம்
கொண்டு பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்தாய். இப்படியாக அந்த
அரசர்களை அழித்ததன் மூலம், மிகுந்த பாரத்துடன் தவித்த இந்தப்

பூமியின் பாரத்தைக் குறைத்தாய். இப்படியாக நீ விரோதிகளுக்கு மிகவும்
பயங்கரமானவனாக இருந்தாய். ஆயினும் அடியேனின் பாவங்களை நீ
பெரிதுபடுத்த வேண்டாம்.

paraSurAma avatAr

Meaning by Dr. VNV:

Oh Faultless Lord! You did well as ParaSu RaamA, having been born in the Bhrgu

family. You bore an axe, with which You achieved Your goal. You wiped out lines and lines of kshatriyAs, who were villainous with the blood of the slain kings, You performed the tarapaNa obsequies to Your own manes! In a way Your work reduced the burden that BhUmi devi was bearing. You were indeed a great threat to Your foes.

Please spare me, Oh Lord, another sinner that I am.

Additional Notes by Dr. VS:

ParaSurAmAvataram is the subject of this Slokam.

BhaTTar addresses the Lord of Srirangam here as the Blemishless One. He says: Oh RangA! You incarnated in the Bhrgu kulam as ParaSu Raaman (bhavAn rAmo bhUtvA bhrigu kulAt). You carried an axe to achieve Your avatara kAraNam of destroying 21 generations of villainous KshatriyAs (paraSu parikarmA alAvIt bhUpAIAn). You performed tarpaNams for Your pitrus with the blood of these slain KshatriyAs (pitrgaNam atArpsIt tat asrjA). Your leelais helped to reduce BhUmi bhAram (bhuvo bhArAkrAntam laghutalam). You became the terror to Your enemies. Oh Lord! Please do not mind me and my sins and do not go against me! Please spare Your anger!

ParaSu Raamar incarnated as the son of sage Jamadagni, who was murdered by the sons of King KArtavIryan. ParaSu Raamar's anger over the unjust death of His father grew like a towering flame and He destroyed twenty one generations of KshatriyAs and took control of their Lands. Afterwards, He gave all that land as gift and used His paraSu to retrieve land from the ocean and resided there. Modern day Kerala is considered as that land retrieved from the ocean.

SrIrAma parivAr!

SLOKAM 69

मनुजसमयं कृत्वा नाथावतेरिथ पद्मया

क्वचन विपिने सा चेदन्तर्धिर्नर्म विनिर्ममे ।

किमथ जलधिं बध्वा रक्षो विधीशवरोद्धतं

बलिमुखकुलोच्छिष्टं कुर्वन् रिपुं निरपत्रयः ॥

மனுஜஸமயம் க்ருத்வா நாதாவதேரித பத்மயா

க்வசந விபிநே ஸா சேத் அந்தர்த்தி நர்ம விநிர்மமே |

கிம் அத ஜலதிம் பத்த்வா ரக்ஷ: விதீசவரோத்ததம்

பலிமுககுல உச்சிஷ்டம் குர்வந் ரிபும் நிரபத்ரய: ||

manujasamayam krtvA nAthAvateritha padmayA

kvacana vipine sA cet antardhi narma vinirmame |

kim atha jaladhim badhvA raksha: vidhISavaroddhatam

balimukhakula ucchishTam kurvan ripum nirapatraya: ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! மனிதனாகப் பிறக்க வேண்டும் என்று அனைவருக்கும் நன்மை அளிக்கும் திருஅவதாரம் எடுக்க நீ ஸங்கல்பம் கொண்டாய். இதற்காகப் பிராட்டியுடன் (இராமனாக) அவதரித்தாய். அப்போது சீதையான பிராட்டி அசோகவனம் என்னும் சோலையில் ஒளிந்து கொண்டு விளையாடும் விளையாட்டைச் செய்தாள். அவளை

அடைவதற்காகக் கடலில் அணை கட்டினாய்; ப்ரம்மன் மற்றும் ருத்ரனால் வரம் அளிக்கப்பட்ட கர்வத்துடன் நின்ற அரக்கனான இராவணன் என்னும் விரோதியைக் காக்கைக் கூட்டம் உண்டு உமிழ்ந்த எச்சில் போன்றவனாக்கி அழித்தாய். இது என்ன விளையாட்டு?

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord! Having decided, in Your own sankalpam, to take birth as a human, You and Your Consort were 'born' as Raama and SeetA. SeetA decided to play 'hide and seek' with You and hid herself voluntarily in aSokavanam. This being so, should You build a road-link, drying up the ocean, and killing the rAkshasa clan, kill the whole lot of rAkshsAs - incited to violent villainy by the force of boons received from Brahma and RudhrA - to consign their remains as feed for the crows? Why that?

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord RanganAtha! As a manifestation of Your sankalpam to be born as a human being to bless people, You took RaamAvatAram and were born as the son of King DaSarathA. Your divine consort was born as the foster daughter of King Janaka with the name of sItA. During this avatAram, sItA PirATTi hid in the aSoka Vanam in LankA as a sport. You built a dam over the ocean to travel to LankhA and retrieve Her. There at LankA, You destroyed the egotistic RaavaNan, who thought that he was well protected by the boons given by Brahma and others. You reduced RaavaNan to the state of food for the crows. What kind of sport is this?

Swamy Desikan's summing up of Sri RaamAvatAram in daSAvatAra stotram illuminating:

सर्वावस्थ सकृत्प्रपन्न जनता संरक्षणैक व्रती

धर्मो विग्रहवानधर्म विरतिं धन्वी स तन्वीत नः ॥

sarvAvastha sakrt prapanna janatA samrakshaNaika vratI

dharmo vighrahavAn adharma viratim dhanvI sa tanvIta na: ||

Oh Raamacandra! SrI RanganAtha! You as the matchless wielder of the bow are the embodiment of dharmams. Your mukhya vratam is the protection of the group of cetanams, who at whatever state they were in have surrendered to You once and sought Your protection.

SLOKAM 70

यद्यूते विजयापदानगणना कालिङ्गदन्ताङ्कुरैः

यद्विश्लेषलवोऽपि कालियभुवे कोलाहलायाभवत् ।

दूत्येनापि च यस्य गोपवनिताः कृष्णागसां व्यस्मरन्

तं त्वां क्षेमकृषीवलं हलदरं रङ्गेश ! भक्तास्महे ॥

யத் த்யூதே விஜயாபதாந கணநா காளிங்க தந்தாங்குரை:

யத் விச்லேஷலவ: அபி காலியபுவே கோலாஹலாயா அபவத் |

தாத்யேந அபி ச யஸ்ய கோபவநிதா: க்ருஷ்ண ஆகஸாம் வ்யஸ்மரந்

தம் த்வாம் சேஷம் க்ருஷீ வலம் ஹலதரம் ரங்கேச! பக்தாஸ்மஹே ||

yat dyUte vijayApadAna gaNanA kALinga dantAnkurai:

yat viSleshalava: api kALiyabhuve kolAhalAyA abhavat |

dUtyena api ca yasya gopavanitA: krshNa AgasAm vyasmaran

tam tvAm kshema krshI valam haladaram rangeSa! bhaktAsmahe ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! உன்னுடைய பலராம அவதாரத்தின்போது, காளிங்க அரசனுடன் விளையாடிய சூதாட்டத்தில் நீ எத்தனை முறை வென்றாய் என, அந்த அரசனின் பல் கொண்டு பார்க்கப்பட்டது அன்றோ? நீ கண்ணனாக அவதாரம் செய்தபோது பலராமனுடன் சில நொடிகள் பிரிந்திருந்து என்ற செயலானது, காளியன் என்னும் நாகத்தின் பிடியில்

சிக்கியிருந்த பெரிய சுனையின் பொருட்டே ஆனது அன்றோ?
பலராமனாகிய உனது தூது மூலமாகக் கண்ணனாகிய நீ, தங்களை வந்து
காணவில்லை என்னும் குற்றத்தைக் கோபிகைகள் மறந்தனர் அன்றோ?
இப்படிப்பட்டவரும், இந்த உலகில் உள்ள அடியார்களின் நன்மைக்காக
உழவு செய்தவரும், கலப்பையைக் கொண்டவரும் ஆகிய பலராமனாகிய
பெரியபெருமானை அடைவோம்.

விளக்கம்:

ஒருமுறை காளிங்க அரசனுடன் பலராமன் சூதாட்டம் ஆடினான்.
அப்போது காளிங்க அரசன் தோற்கும் ஒவ்வொரு முறையின்போதும்,
அவனது பற்களை ஒவ்வொன்றாகப் பலராமன் உதிர்த்தான். தான்
எத்தனை ஆட்டங்கள் வென்றோம் என்று அறிய, உதிர்ந்த அந்தப்
பற்களை எண்ணி அறிந்தான். இதுவே முதலில் கூறப்பட்டது.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! You were born as BalarAma. In a relished game of chess
with the Kalinga ruler, You had an interesting method of reckoning the number
of games played by felling a tooth of the Kalinga king with a thud on his jaws.
You should always accompany KrshNa. A moment's separation would lead to
serious incidents; once KrshNa indulged in His Kaliya-mardhana which led to a
great furore. Nevertheless KrshNa would avoid You; He would not bear Your
overbearing command! Once when Gopis had felt offended with KrshNa, You
had to go as a mediator, seeking their forgiveness for KrshNa's insults. You
have a great plough to cultivate the well-being of Your devotees. You reap a
rich harvest of good with this plough. We become surrendered to You.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! During Your BalarAma avatAram, You played the game of caturangam (chess) with the King of KalingA and counted your wins by counting the number of teeth that You knocked off from the jaw of the king. You should not keep Your eyes off your younger brother KaNNan. You remember what happened, when you separated from Him for a short time? He ended up tangling with the poisonous serpent KaLiyan and there was a great agitation among the citizens of BrndAvanam. Your younger brother will cease every moment to escape from Your tight supervision since He does not like to heed Your authoritative commands. Once You had to intervene with the complaining Gopis on behalf of Your younger brother and restore good relations. They forgot about the discourtesies of Krshna due to Your smooth ambassadorship (dUtyena api ca yasya gopavanitA: krshNa AgasAm vyasmaran). Your big plough (halam) is used for the cultivation of kshemam of the people (kshema krshI valam haladaram) and You do indeed realize a rich set of crops from your efforts. Oh BalarAma! We are Your devotees.

Lord RanganAthan incarnated once as the elder brother of KaNNan. He would not leave His ward, KaNNan even for a moment to protect Him from getting in to any trouble. He was KaNNan's shield. He had a plough as His weapon and His flag was a palm tree. He destroyed Pralambhan and other asurAs, who came to harm the young KaNNan. The bAlya leelais of KaNNan are most delectable, when they are enjoyed together with those of BalarAman. It is like enjoying milk mixed with sugar (sarkkarayA kshIram iva).

SLOKAM 71

आकण्ठवारिभरमन्थरमेघदेश्यं

पीताम्बरं कमललोचनपञ्चहेति ।

ब्रह्म स्तनन्धयमयाचत देवकी त्वां

श्रीरङ्गकान्त ! सुतकाम्यति काऽपरैवम् ॥

ஆகண்டவாரிபர மந்தர மேக தேச்யம்

பீதாம்பரம் கமல லோசந பஞ்சஹேதி |

ப்ரஹ்ம ஸ்தநந்தயம் அயாசத தேவகீ த்வாம்

ஸ்ரீரங்ககாந்த! ஸுதகாம்யதி கா அபர ஏவம் ||

AkaNThavAribhara manthara megha deSyam

pItAmbaram kamala locana pancaheti |

brahma stanandhayam ayAcata devakI tvAm

SrIrangakAnta! sutakAmyati kA apara evam ||

பொருள்:

(இரண்டு ஸ்லோகங்கள் க்ருஷ்ணாவதாரம்) ஸ்ரீரங்கநாதா! கழுத்தளவு மழைநீர் கொண்டதும், அந்தப் பாரம் தாங்காமல் மெதுவாகச் செல்வதும் ஆகிய கார்கால மேகம் போன்ற நிறம்; பீதாம்பரத்தை அணிந்த நிலை; தாமரை போன்ற அழகான திருக்கண்கள்; பஞ்ச ஆயுதங்களுடன் கூடிய நிலை – இப்படிப்பட்ட பரப்ரஹ்மான உன்னையே தனது குழந்தையாக,

தேவகீ வேண்டி நின்றாள். இவளை விடுத்து வேறு யார் இவ்விதம் புத்திர பாக்கியம் வேண்டுவார்கள்?

Meaning by Dr. VNV:

Oh very-much loved Lord of SrIranga! What a wonderful boon Devaki asked for and got too? - That she should give birth to a baby, suckling her breast, which ought to be **YOURSELF**, the Supreme Brahman,

- the ONE that was very much like the dark cloud fully saturated with water, moving slowly;
- the ONE that wears a lovely pItAmbara garment;
- the ONE that is characterized by the eyes, with the likeness of red lotuses;
- the ONE that had the armoury of the five famous weapons, Sankha, cakra, GadA, nandakA, and SARnga.

Could any other except that Devaki, ever dream of seeking such a unique boon?

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar uses now two Slokams to salute KrshNAvatAram. Devaki PiraIII's prayer to have the Lord as Her dear child and the fulfillment of that prayer is described here. She wanted You, the Para Brahman as Her suckling infant. She wanted You to have the hue of a rainy season cloud laden with moisture; She wanted You with pItAmbharam as Your garment; She wanted You with the eyes that had the beauty of a freshly blossomed lotus; She wanted You as the One adorning the panca Ayudhams of sudarSanam (disc), pAncajanyam (Conch), Kaumedagam (gadA), nandakam (Sword) and SARngam (bow). Her prayer was answered and She gave birth to You, RanganAtha, and had the unique bhAgyam of being Your birth Mother.

SrIkrishna avatAr

SLOKAM 72

शैलोऽग्निश्च जलांबभूव मुनयो मूढांबभूवुर्जडाः ।

प्राज्ञामासुरगास्सगोपममृतामासुर्महाशीविषाः ।

गोव्याघ्रास्सहजांबभूवुरपरे त्वन्यांबभूवुः प्रभो !

त्वं तेष्वन्यतमांबभूविथ भवद्वेणुक्वणोन्माथने ॥

சைல: அக்நிச்ச ஜலாம் பபூவ முநய: மூடாம் பபூவு: ஜடா:

ப்ராஜ்ஞாமாஸுரகா: ஸகோபம் அம்ருதாமாஸு: மஹா ஆசீவிஷா: |

கோவ்யாக்ரா: ஸஹஜாம் பபூவு: அபரே து அந்யாம் பபூவு: ப்ரபோ!

த்வம் தேஷு அந்யதமாம் பபூவித பவத் வேணு க்வண உந்மாதநே ||

Saila: agniSca jalAm babhUva munaya: mUDhAm babhUvu: jaDA:

prAj~nAmAsuragA: sagopam amrtAmAsu: mahASIVishA: |

govyAgrA: sahajAm babhUvu: apare tu anyAm babhUvu: prabho!

tvam teshu anyatamAm babhUvitha bhavat veNu kvaNa unmAthane ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! கண்ணனாக நின்ற உனது வேணுகானத்தினால் ஏற்பட்ட
மயக்கத்தில் நிகழ்ந்தது என்ன? மலைகளும், நெருப்பும் நீர் போன்று
உருகி நின்றன. மதி நிறைந்த முனிவர்கள் மூடர்களாக நின்றனர்.
ஜடங்களாக நின்ற மரங்கள் அனைத்தும், இடையர்களுடன் சேர்ந்து
கொண்டு பெரும் ஞானிகளாக மாறின. கொடிய விஷம் உடைய

நாகங்கள் அனைத்தும் அமிர்தம் சுரக்கக் கூடியவை ஆயின. மாடுகளும், புலிகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருக்கமாகப் பழகி நின்றன. இப்படியாகப் பலவும் வேறுபட்டவையாக நின்றன. இப்படியாக நின்ற அவையுள் நீயும் வேறுபட்டு நின்றாய்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! When You played on the flute, what unique upheavals were seen in Nature! Mountains, stones and hard things too melted and flowed through. Why, even fire turned in to water under the impact of Your melodious flute. It turned wise sages in to ignorant and foolish men as it were; but trees and dunces were transformed in to highly sensitive seers and connoisseurs! If virulent snakes became nectar-rich conducive beings, cows and tigers became friendly beings to each other. Why go so far in describing details? You were Yourself visibly changed under the influence of the music You played

(Yes. If I were to say You are changeless and were, therefore, not influenced by that music, it would amount to rating the music low!)

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! When You played Your enchanting VeNu in BrndAvanam, the whole world was immersed in AnandAnubhavam. Their natural dispositions were changed. Transformations came over them. Natural dispositions as enemies were forgotten. Extraordinary transformations took place. The hard mountains melted and flowed. The hot fire transformed in to cool water (Saila: agniSca jalAm babhUva). Simple folks became great J~nAnis. The wise sages, who had conquered their senses became simplistic. Poisonous snakes produced nectar in their mouths. The natural enemies became friends and were united in their anubhavam of the divine music (govyAgrA: sahajAm babhUvu:). Oh Lord! You who is considered changeless were visibly changed by Your own music. Such was the impact of Your divya VeNu ghAnam on every one and every thing including

You!

PeriyAzhvAr's mangaLAsAsanam of the VeNu ghAnam of MuraLidharan (VeNU kvaNa unmAtanam) provides a rich anubhavam in His PeriyAzhvAr Thirumozhi.

In Srimat nArAyaNIyam, SrI BhaTTatiri praises the mahimai of the Lord's VeNu ghAnam this way:

मारबाणधुत खेचरीकुलं निर्विकार पशुपक्षि मण्डलम् ।

द्रावणं च दृषदामपि प्रभो तावकं व्यजनि वेणुकूचितम् ॥

mAra bANa dhuta khecarI kulam nirvikAra paSu pakshi maNDalam |

drAvaNam ca drshadAmapi prabho tAvakam vyajani veNukUcitam ||

---nArAyaNIyam, 59th daSakam, Slokam 5

Meaning:

Oh Prabhu KrshNa-nArAyaNa-GuruvAyUrappA! The sweet music emanating from Your Flute agitated the assembly of apsaras like they were hit by the arrows of Manmathan. It made the birds and the cattle motionless. It melted the stones.

Is that so and Lord of GuruvAyUr nodded His head in approval.

SLOKAM 73

कल्कितनुर्धरणीं लघयिष्यन्

कलिकलुषान् विलुनासि पुरा त्वम् ।

रङ्गनिकेत ! लुनीहि लुनीहीति

अखिलमरुन्तुदमद्य लुनीहि ॥

கல்கிதநு: தரணீம் லகயிஷ்யந் கலிகலுஷாந் விலுநாஸி புரா த்வம் ||

ரங்கநிகேத! லுநீஹி லுநீஹி இதி அகிலம் அருந்துதம் அத்ய லுநீஹி ||

kalkitanu: dharaNIIm laghayishyan

kalikalushAn vilunAsi purA tvam |

ranganiketa! lunIhi lunIhi iti

akhilam aruntudam adya lunIhi ||

பொருள்:

(கல்கி அவதாரத்தைக் கூறுகிறார்) திருவரங்கப் பெரியகோயிலை இருப்பிடமாகக் கொண்டு வாசம் செய்பவனே! கல்கியாக அவதாரம் எடுத்து, இந்தக் கலிகாலத்தில் உள்ள பாவம் செய்தவர்களை அடியுடன் அழிக்கப் போகிறாய். இப்படியாக நீ இந்தப் பூமியின் பாரத்தைக் குறைக்கப் போகிறாய். அத்தனை நாள் காத்து நிற்காமல் (கலிகாலம் முடியும்வரை), இன்றே இங்குள்ள கொடியவர்களை அழித்துவிட்டு, “இவற்றை அழித்தேன், அழித்தேன்”, என்று கூற வேண்டும்.

Kalki avatAr

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord! You are going to take Kalki avatAra in order to lessen the burden on Mother Earth. You will then totally eliminate all the sinful elements. However, I have a request; should You really delay that responsibility? Pray do it even today; hopefully announcing to the viewers, "I have wiped out", so that the world will be worth living for good ones?

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Ranga niketana! Oh Lord living in the great temple of Srirangam! You are going to incarnate as Kalki and destroy thoroughly all the sinners in this Kali yugam. This way You are also going to lighten the burden of this universe. aDiyEn has a question and prayer for You: Why do You wish to tarry until the end of Kali Yugam (a future date) to destroy these sinful ones? Please incarnate right now in Your Kalki avatAram and destroy the abundant assembly of sinners. After destroying them right away, please proclaim to the world that You have totally destroyed now these MahA pApis.

All the avatArams praised so far have taken place. Kalki avatAram is a future (bhavishyat) avatAram. This avatAram will take place at a village known as SambaLam. Our Lord will be born as the son of a Brahmin by the name of VishNu YaSaS and put an end to the supremacy of Kali Purushan, who grew in power asymptotically after Lord KrshNa's ascent to SrI VaikuNTham at the end of His avatAram. anAcAram, nAstikam, lapse of dharmAs have been increasing steadily. Kalki BhagavAn will incarnate, ride on a white horse with a sword in His hand and destroy all sinners and bring in Krta Yugam and establish its noble dharmams.

Swamy Desikan's salutations and prayer to Kalki avatAram is a moving one:

vishNu yasa: suta: kali kathA kAlushya kULankasha: kalkI, bhAvinyA daSayA iha
bhavan na: bhava dhvamsAya kalpatAm

sadagopan.org

SLOKAM 74

आस्तां ते गुणराशिवद्गुणपरिवाहात्मानं जन्मनां

सङ्ख्या भौमनिकेतनेष्वपि कुटीकुञ्जेषु रङ्गेश्वर ! ।

अर्च्यस्सर्वसहिष्णुरर्चकपराधीनाखिलात्मस्थितिः

प्रीणीषे हृदयालुभिस्तव ततश्शीलाज्जडीभूयते ॥

ஆஸ்தாம் தே குணராசிவத் குண பரீவாஹ ஆத்மாநம் ஜந்மநாம்

ஸங்க்யா பெளம நிகேத நேஷு அபி குட குஞ்சேஷு ரங்கேச்வர ! |

அர்ச்ச்ய: ஸர்வஸஹிஷ்ணு: அர்ச்சக பராதீந அகில ஆத்ம ஸ்திதி:

ப்ரீணீஷே ஹ்ருதயாலுபி: தவ தத: சீலாத் ஜடபூயதே ||

AstAm te guNarASivat guNa parivAha AtmAnAm janmanAm

sankhyA bhauma niketa neshu api kuTI kunjeshu rangeSvara ! |

arcya: sarvasahishNu: arcaka parAdhIna akhila Atma sthiti:

prINIshe hrdayAlubhi: tava tata: SIAt jaDIbhUyate ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! உன்னுடைய குணங்களின் எண்ணிக்கை எல்லையற்று

உள்ளது. அந்தக் குணங்களை வெளிப்படுத்தும் விதமாக உள்ள உனது

திருஅவதாரங்களின் எண்ணிக்கையும் எல்லையற்று உள்ளது. இவை ஒரு

புறம் இருக்கட்டும் (இவற்றை நான் பெரிதாக எண்ணவில்லை). ஆனால் –

இந்தப் பூமியில் உள்ள கோயில்கள், வீடுகள், ஆச்ரமங்கள் ஆகியவற்றில்

ஆராதனை செய்யும்படியான அர்ச்சா விக்ரஹமாக, அனைத்தையும் பொறுத்துக் கொள்பவனாக, அர்ச்சகரால் ஸமர்பிக்கப்படும் அனைத்து நிலைகளையும் ஏற்றுக் கொள்பவனாக மகிழ்வுடன் உள்ளாயே (இதுவல்லவா சிறப்பு)! இப்படியாக உள்ள உனது சீல குணத்தில் ஈடுபடாதவர்களே இல்லை, அனைவரும் மயங்குகின்றனர்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RangeSvara! Your auspicious qualities, hordes of them too, they are themselves countless. So also the avatArAs that You adopt to take for the good of the world are beyond our reckoning. But, then, leave them all aside! - including the various qualities of Yours that become evident in these avatArAs!

You take one more avatAra - in shrines, temples, household rooms. AsramAs etc. They call it arca. How many there are such abodes! In all of them, Your form is being worshipped by people, just as they will; as they choose; as they decide, say, in the matter of alankArA, nivedhana, abhisheka, festivals etc. - You become an object of disposability as proposed by them! And You bear everything they do. This particular trait - called SIla or sauSIlya - makes dumbfounded and maimed, any one with a heart to feel You and Your behaviour! - if only one has a heart that is moved by events and occurrences!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Ranga Prabho! Your kalyAna GuNams are limitless and are beyond count. One can say the same about the number of Your avatArAms. Let that be! aDiyEn will be content with the celebration of Your sauSIlya guNam, which makes it possible for us to worship You in the (consecrated) arca form at all the temples, houses, Asramams and perform ArAdhanam for You, while You out of Your SIla guNam overlook our deliberate and unconscious apacArAms. There is no one in this world, who are not overcome by Your sauSIlya GuNam. You stay as sarva sahishNu and arcaka parAdInan during Your ArAdhanams and bless us all.

sauSIlyam, KashmA and its ripened state, vAtsalyam are related adbhuta guNams of the Lord, who only looks only at the bhakti of the cetanam and not his jAti or occupation or Kulam or level of scholarship. He can thus establish friendship with the hunter, Guhan or drive the chariot for ArjunA and go to the court of KauravAs on behalf of PaaNDavAs as their messenger.

arcaka parAdInan - namperumAL

Tirumangai AzhvAr says that he was heartened by the sauSIlya guNam of the Lord, which led him to perform his SaraNAgati at the sacred feet of the Lord (Periya tirumozhi 5.8.1): Oh Lord of Srirangam! You did not look down on Guhan as a lowly born person and showered Your grace on him and accepted him as Your dear friend ("Ezhai Etalan kIzhmakan ennAtu irangi, innaruL surantu") and told Your PirATTi and LakshmaNan that Guhan would be a close relative to them (sItai as a friend of Guhan and brother of LakshmaNan\ "mAzhai mAn maDa nOkki un tOzhi, umbi embi enRozhintilai"). AzhvAr feels emboldened to approach the Lord because of the display of sauSIlyam shown to Guhan and says that he remembered those words to Guhan and performed his SaraNAgati (enRa soRkaL vantu aDiyEn manattiruntiDa, AzhivaNNa! nin aDiyiNai aDaintEn! aNi pozhil tiruvarangattammAnE!).

Srimat Azhagiya Singar sums up the importance of the sauSIlya-vAtsalya GuNams this way:

sauSIlyam cApi vAtsalyam SreshTau bhagavato guNau

ASritAnAm samgrahAya kalpete iti niScitam

This sauSIlya GuNam of the Lord increases the viSvAsam of those who wish to perform SaraNAgati at the Lord's feet and removes their fears about their unfitness and complete their Atma SamarpaNam.

SLOKAM 75

श्रीमद्व्योम नसीम वाङ्मनसयोस्सर्वेऽवताराः क्वचित्

काले विश्वजनीनमेतदिति धीः श्रीरङ्गधामन्यथ ।

आर्तस्वागतिकैः कृपाकलुषितैरालोकितैराद्रयन्

विश्वत्राणविमर्शनस्खलितलया निद्रासि जागर्यया ॥

ஸ்ரீமத் வ்யோம நஸீம வாங்மநஸயோ: ஸர்வே அவதாரா: க்வசித்

காலே விச்வஜநீநம் ஏதத் இதி தீ: ஸ்ரீரங்கதாமந்யத |

ஆர்த ஸ்வாகதிகை: க்ருபா கலுஷிதை: ஆலோகிதை: ஆர்த்ரயந்

விச்வ த்ராண விமர்சந ஸ்கலிதயா நித்ராஸி ஜாகர்யயா ||

SrImat vyoma nasIma vAngmanasayo: sarve avatArA: kvacit

kAle viSvajananIm etat iti dhI: SrIrangadhAmanyatha |

Arta svAgatikai: krpA kalushitai: Alokитай: Andrayan

viSva trANa vimarSana skhalitalayA nidrAsi jAgaryayA ||

பொருள்:

பெரியபெருமானே! நீ உனது திருவுள்ளத்தில், “பரமபதம் என்பது வாக்காலும் மனதாலும் எளிதாக எட்ட முடியாததாக உள்ளது. ராம க்ருஷ்ண விபவ அவதாரங்கள் எப்போதோ ஒரு காலத்தில் நடந்து முடிந்துவிட்டன. நாம் இப்போது உள்ள அர்ச்சாவதாரமே இந்த உலகத்திற்கு நன்மை அளிக்கவல்லது”, என்று எண்ணினாய் போலும்.

அதனால்தான், திருவரங்கப் பெரியகோயிலில் - உன் மீது மிகவும் அன்பு கொண்ட அடியார்களைக் கண்டு திருக்கண்களால் குசலம் விசாரிப்பதும், அவர்கள் மீது கொண்ட கருணை காரணமாக அவர்கள் நிலை கண்டு இரங்கி அவர்களது குற்றங்களையும் குணங்களையும் காணாமல் இருப்பதும் ஆகிய உனது கடாசுஷம் மூலம் அவர்களின் துன்பங்களை நீக்கிக் குளிரவைத்தபடி உள்ளாய். இப்படியாக எப்போதும் இந்த உலகின் ரக்ஷணத்தை எண்ணியபடி, யோகநித்ரையாக உள்ளபோதிலும் விழிப்பு நிலையான ஜாக்ரத் நிலையில் உள்ளபடி, திருக்கண்வளர்கிறாய்.

Meaning by Dr. VNV:

You thought within Yourself: "My Paramapadam is somewhere, far beyond talking or thinking; never possible of any comprehension to this world; so also my other forms; the avatArAs I took were relevant only for the particular ages. Today the only way for enabling the people of the world feel me and secure their due benefits is the arcA form".

You thus took Your abode in this Srirangam shrine; You appear to welcome with a warm heart and face everyone who comes to worship You; Your total indifference to their merits or demerits; Your overwhelming kindness to all, evident in eye-glances; the look that would relieve the devotee of all his grief and immerse in a cool shower of Your KrpA; Your appearance to 'sleep, which alertly awake' is what I visualize as Your cogitation on the world - protection duty of Yours!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! You concluded rightfully that Your Paramapadam (SrI VaikuNTham) is far away and that it can not be reached easily by us either through speech or mind. You also concluded that the Vibhava avatArams like

RaamA and KrshNa took place so long ago in another yugam. You decided that the arcAvatAram is the best for the benefit of the living beings here. Therefore You took Your arcAvatArams and reside in the temples as consecrated mUrtams so that You can inquire about the welfare of Your devotees through Your compassionate eyes, come to their help in times of their distress while overlooking their trespasses and shower Your anugrahams to chase away their sufferings. Thus You stay at the big temple of Srirangam in Yoga nidrA pose, while thinking all the time about the protection of the world and its beings as if You are in the state of jAgratA (state of being wide awake).

SLOKAM 76

सर्गाभ्यासविशालया निजधिया जानन्ननन्तेशयं

भारत्या सहधर्मचाररतया स्वाधीनसङ्कीर्तनः ।

कल्पानेव बहून् कमण्डलुगलद्गङ्गाप्लुतोऽपूजयत्

ब्रह्मा त्वां मुखलोचनाञ्जलिपुटैः पद्मैरिवाऽऽवर्जितैः ॥

ஸர்க்காப்யாஸ விசாலயா நிஜதியா ஜாநந் அநந்தே சயம்

பாரத்யா ஸஹதர்மசாரரதயா ஸ்வாதீந ஸங்கீர்தந: |

கல்பாந் ஏவ பஹூந் கமண்டலு கலத் கங்காப்லுத: அபூஜயத்

ப்ரஹ்மா த்வாம் முகலோசந அஞ்ஜலிபுடை: பத்மை: இவ ஆவர்ஜிதை: ||

sargAbhyAsa viSAlayA nijadhiyA jAnan ananteSayam

bhAratyA sahadharmacAraratayA svAdhIna sankIrtana: |

kalpAn eva bahUn kamaNDalu galat gangApluta: apUjayat

brahmA tvAm mukhalocana anjalipuTai: padmai: iva Avarjitai: ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! அகஸ்த்திய முனிவரின் கமண்டலத்தில் இருந்து பெருகி
ஓடிய காவேரியில் நான்முகன் நீராடினான் (அல்லது தனது
கமண்டலத்தில் இருந்து பெருகிய கங்கையில் நீராடினான்). தனது
ஸ்ருஷ்டியால் வந்த மலர்ச்சியால், பல கல்ப காலங்கள் அனைவருக்கும்
எஜமானான உன்னை அவன் த்யானித்தபடி இருந்தான். தன்னுடைய

மனைவியான ஸரஸ்வதி மூலம் பெற்ற ஸங்கீர்த்தன ஞானம் கொண்டு புருஷஸூக்தம் முதலானவையால் உன்னைத் துதித்தான். இதனால் பெற்ற தாமரை போன்ற கண்கள், முகங்கள் மற்றும் அஞ்ஜலி எனக் குவித்த கரங்களால் உன்னை வணங்கியபடி நின்றான்.

விளக்கம்:

இந்த ஸ்லோகம் தொடங்கி மூன்று ஸ்லோகங்களில் பெரியபெருமாள் ஸத்யலோகத்தில் இருந்து இங்கு வந்தமை குறித்துக் கூறுகிறார். முதலில் ப்ரம்மன் ஸத்யலோகத்தில் ஆராதனை செய்தமை பற்றி இந்தச் ஸ்லோகத்தில் கூறினார்.

Meaning by Dr. VNV:

BrahmA takes his bath in the GangA stream generated by his reverential washing of the foot of the Lord with his kamaNDalu water; perform homage to You, in satyaloka of his. He has a well-blossomed wisdom from Your instruction, say in regard to his assignment (i.e. creation). Aiding him, was Sarasvati, who dedicated her music in the worship. BrahmA performed arcana with flowers, lotuses - which his faces, eyes and suppliant hands constituted! - that were always easily available in store with him!

Additional Notes by Dr. VS:

Swamy ParASara BhaTTar uses three Slokams to describe the descent of Lord Ranganatha from Brahma Devan's satyalokam to Srirangam. In this Slokam, he covers the divya ArAdhanam performed by BrahmA to Lord RanganAtha at His satyalokam.

Oh RanganAtha! BrahmA Devan took his sacred bath in the Cauveri river that flowed out of Sage AgastyA's water pot (KamaNDalu). He meditated upon you,

his Lord, for many aeons with joy arising from being involved with the srshTi kAryam assigned by You and the Veda mantra upadesam to enable him to play that role. Brahma Devan eulogized You through nAdopAsana (reciting of Purusha sUktam) with the sangIta j~nAnam acquired from His dharma PatnI, Saraswati (bhAratyA sahadharmacAra-ratayA savAdhIna sankIrtana:). He used his eyes, face and folded hands as lotuses in that arcanai and ArAdhanam for You (brahmA tvAm mukhalocana anjalipuTai: padmai: iva Avarjitai:) and stood in awe before You at his abode in satyalokam.

SLOKAM 77

मनुकुलमहीपालव्यानम्रमौलिपरम्परा-

मणिमकरिकारोचिर्निराजिताङ्घ्रिसरोरुहः ।

स्वयमथ विभो ! स्वेन श्रीरङ्गधामनि मैथिली-

रमणवपुषा स्वार्हण्याराधनान्यसि लम्बितः ॥

மநுகுல மஹீபால வ்யாநம்ர மௌலி பரம்பரா

மணிமகரிகாரோசி: நீராஜித அங்க்ரி ஸரோருஹ: |

ஸ்வயம் அத விபோ! ஸ்வேந ஸ்ரீரங்கதாமநி மைதிலீ

ரமண வபுஷா ஸ்வ அர்ஹாணி ஆராதநாநி அஸி லம்பித ||

manukula mahIpAla vyAnamra mauLi parampara

maNimakarikAroci: nIrAjita anghri saroruha: |

svayam atha vibho! svena SrIrangadhAmani maithilI-

ramaNa vapushA sva arhANi ArAdhanAni asi lambhita: ||

பொருள்:

பெரியபெருமானே! மநுகுலத்தில் உதித்த சக்ரவர்த்திகள் உனது திருவடிகளில் வணங்கியபடி இருந்தனர். அவ்விதம் அவர்கள் வணங்கியபோது, அவர்களின் கரீடங்களில் உள்ள மீன் வடிவத்தில் காணப்படும் இரத்தினக்கற்களின் ஒளியானது உனது தாமரை போன்ற திருவடிகளுக்கு ஆலத்தி கழிப்பது போன்று இருந்தன. அதன் பின்னர்

சீதையின் நாயகனான ஸ்ரீராமன் தனது திருக்கரங்களால் உனக்குரிய ஆராதனைகளை, ஸ்ரீரங்கவிமானத்தில் செய்தபடி இருந்தான். இப்படியாக உனது ஆராதனையை உன்னாலேயே நீ அடைந்தாய்.

விளக்கம்:

இந்த ஸ்லோகத்தில் ஸத்யஸ்லோகத்தில் இருந்து ஸ்ரீரங்கவிமானம் அயோத்திக்கு வந்தமை பற்றிக் கூறினார். அதனை இராமன் ஆராதனை செய்தது பற்றியும் விளக்கினார். ஸ்ரீரங்கநாதனே இராமனாக அவதரித்ததை விளக்கும் விதமாக - உனது ஆராதனையை உன்னாலேயே நீ அடைந்தாய் - என்று கூறியது காண்க.

Meaning by Dr. VNV:

You came down to earth as a gift by Brahma to the ikshvAku race of kings. There the kings would perform Your worship with great reverences, when the kings' crown with gems studded, say in fish shape, moved, in a bent manner before Your lotus-feet, the radiations from the fish-gems described circles that looked like hArati service to You.

And then SrI Rama, the dear Consort of MythilI, came. When He performed the worship to You in Sriranga-vimAna, it was a case of Your receiving homage, from Yourself, as suitable to You!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord of Srirangam! Brahma Devan gave You, his ArAdhana mUrthy as a gift to the kings of ishVaku kulam and Your Ranga VimAnam arrived at Ayoddhi with You. There at Ayoddhi on the banks of the Sarayu river, Your ArAdhanam was performed by the ishVaku Kings including Your Vibahva avatAran, Lord Ramacandran with His pirATTi, SitA devi. When the kings of ishVaku kulam

prostrated before You, the luster of the gems from their crowns fell on Your sacred feet and that looked like the dIpArAdhanam for Your lotus feet. Lord Raamabhadran's ArAdhanam for You inside Your Sriranga VimAnam transformed it in to a case of Your receiving the homage befitting You from Yourself. SrI Raamacandran's tirumEni engaged in performing ArAdhanam for Lord RanganAthA is described as "svena SrIrangadhAmani maithilI-ramaNa vapushA sva arhANi ArAdhanAni asi lambhita:"

SLOKAM 78

मन्वन्ववाये द्रुहिणे च धन्ये विभीषणेनैव पुरस्कृतेन ।

गुणैर्दरिद्राणमिवं जनं त्वं मध्येसरिन्नाथ ! सुखाकरोषि ॥

மநு அந்வவாயே த்ருஹீணே ச தந்யே

விபீஷணேந ஏவ புரஸ்க்ருதேந |

குணை: தரித்ராணம் இமம் ஜநம் த்வம்

மத்யேஸரித் நாத! ஸுகாகரோஷி ||

manu anvavAye druhiNe ca dhanye

vibhIshaNena eva puraskrtena |

guNai: daridrANAm ivam janam tvam

madhyesarit nAtha! sukhAkaroshi ||

பொருள்:

மநுகுலம், உயர்ந்த ப்ரம்மன் ஆகியோர் இருக்கும்போது, அவர்களை விட்டுப் பிரிந்து, உனது திருவுள்ளத்தினால் விபீஷணன் மூலமாக திருக்காவேரியின் கரையை அடைந்தாய். இவர்களைப் போன்று எந்தவிதமான குணங்களும் இல்லாத அடியேன் போன்றவர்களை நீ மகிழ்விக்கிறாய்.

விளக்கம்:

இஷ்டவாகு குலத்தில் இருந்து விபீஷணனுக்கு ஸ்ரீரங்கவிமானம்

இராமனால் வழங்கப்பட்டது. அந்த விமானம் விபீஷணனால், பெரியபெருமாளின் திருவுள்ளத்திற்கு ஏற்ப திருவரங்கத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இதனை வியந்து போற்றுகிறார்.

SrIranga vimAnam gets settled in SrIrangam

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! There was Brahma; there was then, the Manu line of kings. You set aside all that; You chose VibhIshaNa - for whom You had even earlier at the battle-filed shown Your feelings of consideration - as Your choice worshipper. Through him, You chose to reside in this Abode between two rivers. Here You grant pleasure to men like me, devoid of any desirable quality!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! You decided to part company with the kings of Manu (ikshvAku) kulam like Lord Raamacandra and Brahma devan and through Your divya

sankalpam reached the banks of Cauveri using VibhIshaNan as the vyAjam. Oh Lord! aDiyEn is not blessed with any noble guNams like those of the above devotees of Yours and through Your residence at Srirangam at the island formed by the two rivers, You make people like us supremely delighted.

sadagopan.org

His divine body has a golden hue - namperumAL

SLOKAM 79

तेजः परं तत्सवितुर्वरेण्यं धाम्ना परेणाप्रणखात्सुवर्णम् ।

त्वां पुण्डरीकेक्षणमामनन्ति श्रीरङ्गनाथं तमुपासिषीय ॥

தேஜ: பரம் தத் ஸவிதுர்வரேண்யம்

தாம்நா பரேண ஆப்ரணகாத் ஸுவர்ணம் |

த்வாம் புண்டரீக ஈக்ஷணம் ஆமநந்தி

ஸ்ரீரங்கநாதம் தம் உபாஸிஷீய ||

teja: param tat saviturvareNyam

dhAmnA pareNa ApraNakhAt suvarNam |

tvAm puNDarIka IkshaNam Amananti

SrIranganAtham tam upAsishIya ||

பொருள்

அழகியமணவாளா! சூரியனுக்கு மேன்மை அளிக்கக்கூடியதும், அந்தச் சூரியனை உபாஸிக்க ஏதுவாக உள்ளதும் ஆகிய அவனது தேஜஸ்ஸாக உன்னையே வேதங்கள் ஓதுகின்றன. மேலும், திருமுடி தொடக்கமாக திருநகக் கண்கள் வரை உன்னை ஸ்வர்ணமயமாகவும், அழகான தாமரை போன்ற கண்கள் கொண்டவனாகவும் ஓதுகின்றன. இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாதனான உன்னை நான் உபாஸிப்பேனாக.

விளக்கம்:

ய ஏஷ: அந்தராதித்யே ஹிரண்யமய: புருஷோ - சூரியனின் உள்ளே

ஸ்வர்ணமயமாக உள்ள புருஷன் யாரோ; கப்யாஸம் புண்டரீகம் ஏவம்
அக்ஷிணீ – தாமரை போன்ற அழகான கண்கள் கொண்டவன் – என்று
உபநிஷத்துக்கள் முழங்கியதை இங்கு கூறுகிறார்.

Meaning by Dr. VNV:

You are the deity pictured as present in the Solar Center with the well-acclaimed effulgence, that is well worth worshipping as Supreme Effulgence - so homage is paid to You by *GAyatrI* mantrA. This Effulgence of You presents a supreme golden vision from the head to the tip of the nail and also Your eyes are lotus-like. So the vedAs portray You. All that is RanganAtha's. May we pay our homage by meditation on that Form, RanganAtha, namely Yourself!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! You are worshipped as the radiant, golden sUrya nArAyaNan sitting in the middle of the orbit of the sUryan (*ya esha: antarAditye hiraNamaya: purusha:*). BrhadAraNya Upanishad (3.7.9) salutes this Purushan, "who inhabits the Sun (Adityan), who is within the Sun, whom the Sun does not know whose body is the Sun and who controls the Sun from within is the internal ruler-Yourself, The Immortal": "*ya Aditye tishThannAdityAndaro yamAdityo na veda yasyAditya: SarIram, ya Adityamantaro yamayatyasha ta AtmAntaryAmyamrta:*". The VedAs reveal that the tejas of Adityan is that of Yours and that blesses sUryan with a lofty status and elevates Adityan to become an object of upAsanA (vide: aruNa praSnam: <http://www.srihayagrIvan.org>). Sitting in the middle of sUrya maNDalam, from head to foot, Your divine body has a golden hue and Your eyes are like fully blossomed lotuses (*kapyAsam puNDarIkam evam akshiNI*).

SLOKAM 80

आत्माऽस्य गन्तुः परितस्थुषश्च मित्रस्य चक्षुर्वरुणस्य चाग्नेः ।

लक्ष्म्या सहौत्पत्तिकगाढबन्धं पश्येम रङ्गे शरदश्शतं त्वाम् ॥

ஆத்மா அஸ்ய கந்து: பரிதஸ்துஷ்ச

மித்ரஸ்ய சக்ஷு: வருணஸ்ய ச அக்நே: |

லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஒளத்பத்திக காட பந்தம்

பச்யேம ரங்கே சரதச்சதம் த்வாம் ||

AtmA asya gantu: paritasthushaSca

mitrasya cakshu: varuNasya ca agne: |

lakshmyA saha autpattika gADhabandham

paSyema SardaSSatam tvAm ||

பொருள்:

பெரியபெருமானே! கண்களில் புலப்படும் விலங்கு மற்றும் தாவர வஸ்துக்களுக்கு நீயே உயிராக உள்ளாய். சூரியன், வருணன், அக்நி போன்றவர்களுக்குக் கண்ணாக நீயே உள்ளாய். ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருடன் எப்போதும் இடைவிடாது கூடி இருக்கின்றாய். இப்படிப்பட்ட உன்னைத் திருவரங்கத்திலே நூறாண்டுகள் இடைவிடாமல் வணங்கி நிற்போம்.

Meaning by Dr. VNV:

You are the soul for all beings, moving and unmoving. You are the eyes for all, say, to VaruNa and Agni as the mantra specifies; You are ever with

MahAlakshmi in an uninterrupted partnership and companionship. With You situated her in Srirangam, may we be destined, for hundred years, to see and worship You!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord of Srirangam! You are the indweller and life force for all cetAnAcetanams. Veda mantrams state that You are the eyes of VaruNA and Agni (mitrasya cakshu: varuNasya ca agne:). You always stay with SriranganAyaki and never ever are separated from Her and enjoy Her companionship. May we be blessed to worship You here at Srirangam with SriranganAyaki for Veda PrAyam of hundred years without interruption! (lakshmyA saha autpattika gADhabandham paSyema SaradaSSatam tvAm).

SLOKAM 81

यस्यास्मि पत्युर्न तमन्तरेमि श्रीरङ्गतुङ्गायतने शयानम् ।

स्वभावदास्येन च योऽहमस्मि स सन् यजे ज्ञानमयैर्मखैस्तम् ॥

யஸ்ய அஸ்மி பத்யு: ந தம் அந்தரேமி

ஸ்ரீரங்கதுங்க ஆயதநே சயாநம் |

ஸ்வபாவ தாஸ்யேந ச ய: அஹம் அஸ்மி

ஸ ஸந் யஜே ஜ்ஞாநமயை: மகை: தம் ||

yasya asmi patyu: na tam antaremi

SrIrangatunga Ayatena SayAnam |

svabhAva dAsyena ca ya: aham asmi

sa san yaje j~nAnamayai: makhai: tam ||

பொருள்:

எந்த ஒரு எம்பெருமானுக்கு நான் இயல்பாகவே அடிமையாக உள்ளேனோ, எந்த ஒரு எம்பெருமான் திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் கண்வளர்கிறானோ, அந்தப் பெரியபெருமாளை நீங்கமாட்டேன். நான் இயல்பாகவே உள்ள அடிமைத்தனம் காரணமாக எவ்விதம் அடிமையாக உள்ளேனோ, அந்த அடிமையாகவே இருந்து கொண்டு, பெரியபெருமாளை ஞானம் என்னும் யாகம் கொண்டு ஆராதிப்பேன்.

Meaning by Dr. VNV:

To that one Lord and Master, to Whom alone I am a vassal, a servant, I will

cling to Him. I will not leave Him under any circumstances. That Lord is none but Who reclines in Srirangam shrine. Whatever is my intrinsic nature, namely, as a servant, just in that very natural spirit I will ever engage myself in upAsana-yaj~na in respect of that Lord and master, SrI Ranganatha.

Additional Notes by Dr. VS:

Swami ParASara BhaTTar declares his unconditional dAsyatvam to the Lord resting here at His abode of Srirangam {(SrIrangatunga AyatEna SayAnam tam, svabhAva dAsyena ca (Asritya) aham asmi)}. He is my Master and aDiyEn is His unconditional servant and I will never leave His side under any circumstances. With the Seshatva svarUpa Jn~anam, aDiyEn will immerse myself in the performance of upAsana of my Master Lord RanganAthan, as a Yaj~nam.

SLOKAM 82

आयुः प्रजानाममृतं सुराणां रक्षेश्वरं त्वां शरणं प्रपद्ये ।

मां ब्रह्मणेऽस्मै महसे तदर्थं प्रत्यञ्चमेनं युनजै परस्मै ॥

ஆயு: ப்ரஜாநாம் அம்ருதம் ஸுராணாம்

ரங்கேச்வரம் த்வாம் சரணம் ப்ரபத்யே |

மாம் ப்ரஹ்மணே அஸ்மை மஹஸே ததர்த்தம்

ப்ரத்யஞ்சம் ஏநம் யுநஜை பரஸ்மை ||

Ayu: prajAnAm amrtam surANAm

rangeSvaram tvAm SaraNam prapadye |

mAm brahmaNe asmai mahase tadartham

pratyancam enam yunajai parasmai ||

பொருள்:

திருவரங்கா! இந்த உலகில் உள்ள அனைவருக்கும் ரக்ஷகனாகவும், தேவர்களால் எப்போதும் அனுபவிக்கப்பட்டபடி உள்ளவனாகவும், திருவரங்கத்தின் தலைவனாகவும் உள்ள உன்னைச் சரணம் அடைகிறேன். பரப்ரஹ்மமாகவும், தேஜோமயமாகவும் உள்ள பெரியபெருமானின் பொருட்டு – அவனது அடிமையான ஜீவாத்மாவாகிய நான் என்னை அவனுக்குக் கொடுப்பேனாக.

Meaning by Dr. VNV:

You are the protector of the people who are like offspring to You. You are like

the nectar - a delectable dish - for the devAs. Who else fits in well to this description, except SrI RanganAtha? I enter in to the Surrender process under You. I am determined, that I am to press my AtmA (which is naturally subservient) in to service of the Para-Brahman, that is Pure Effulgence, namely SrI RanganAtha.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! You are the life force of the People (Ayu: prajAnAm) and their rakshakan. For the devAs, You are like the insatiable nectar (amrtam surANAm). Oh Lord of Srirangam! aDiyEn performs SaraNAgati at Your sacred feet (rangeSvaram tvAm SaraNam prapdye). May aDiyEn offer my self as the subservient jIvAtmA to You the tejomaya ParamAtma!

sadagopan.org

He is the insatiable nectar - namperumAL

SLOKAM 83

आर्तिं तितीर्षुरथ रङ्गपते ! धनायन्

आत्मम्भरिविविदिषुर्निजदास्यकाम्यन् ।

ज्ञानीत्यमून् सममथास्सममत्युदारान्

गीतासु देव ! भवदाश्रयणोपकारान् ॥

ஆர்த்திம் திதீர்ஷுரத ரங்கபதே ! தநாயந்

ஆத்மம்பரி: விவிதிஷு: நிஜதாஸ்ய காம்யந் |

ஜ்ஞானீ இதி அமுந் ஸமமதா: ஸமம் அத்யுதாராந்

கீதாஸு தேவ ! பவத் ஆச்ரயண உபகாராந் ||

Artim titIrshuarata rangapate! dhanAyan

Atmambhari: vividishu: nijadAsya kAmyan |

j~nAnI iti amUn samamathA: samam atyudArAn

gItAsu deva! bhavat ASrayaNa upakArAn ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! செல்வங்களை இழந்து அவற்றை மீண்டும் அடைய
எண்ணுபவர்கள் (ஆர்த்தர்கள்), புதியதாகச் செல்வம் பெற
எண்ணுபவர்கள், ஆத்மாவின் உண்மையான தன்மையை அறிந்து
கொள்ள எண்ணுபவர்கள், ஆத்மாவைப் பற்றி அறிந்து, அந்த ஆத்மாவின்
இயல்பான தன்மையாகிய "ஆத்மா பரம்பொருளுக்கே அடிமை" என்று

இருக்கும் ஞானிகள் ஆகியோர் தங்கள் விருப்பங்களுக்கு உன்னை அடிபணிவதையே மார்க்கம் என்று கொள்கின்றனர். இப்படியாகப் புண்ணியம் செய்த இவர்களைப் பற்றித் தெளிவாக வேறுபடுத்தி, ஸ்ரீமத்பகவத்கீதையில் கூற திருவுள்ளம் கொண்டாய் போலும்.

விளக்கம்:

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில் (7-16) – சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜநா: ஸுக்ருதிந: அர்ஜுந: | ஆர்த்த: ஜிஜ்ஞாஸு: அர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச பரதர்ஷப || – புண்ணியம் நிறைந்தவர்கள் நான்கு வகைப்படுவர். இவர்கள் என்னையே சரணம் என்று புகுந்து என்னை உபாஸிக்கின்றனர். இவர்கள் –

1. செல்வம் இழந்து வருத்தத்தில் உள்ளவர்கள், ஆர்த:
2. ஞானம் பெற விரும்புவவர்கள், ஜிக்ஞாஸு
3. செல்வம் பெற விரும்புவவர்கள், அர்த்தார்த்தீ மற்றும்
4. என்னை உணர்ந்தவர்கள் ஆவர், ஜ்ஞாநீ -

என்று கண்ணன் கூறியதை இங்கு அருளிச்செய்தார்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! Four categories of men resort to You and worship. They are:

1. One who has lost his wealth and possessions and who seeks Your help to recover the lost things (Arta).
2. One who wishes to acquire fresh wealth (arthArthI).

3. One who cherishes Kaivalya as his life-goal and who seeks Your help to reach it (jIg~nAsu) and
4. One who has realized his nature as Your SeshabhUta and acts accordingly and desires only to serve You (j~nAnI).

Additional Notes by Dr. VS:

The Bhagavat GI+A Slokam (7.16) is the basis of this Slokam and salutes Lord of Srirangam for the upadesam housed in this Slokam. BhagavAn ParthasArati divides cetanams who approach Him in to four categories: These cetanams have meritorious karmAs to their credit and resort to the Lord and worship Him alone. GI+AcAryan grades them according to their merits in an ascending order (sukrta tAratamyam): Artan, arthArthI, jig~nAsu and j~nAnI. The first two - Artan and arthArthI seek wealth. jig~nAsu seeks after knowledge and wants to know about the true nature of the Self apart from Prakrti. j~nAni knows that Lord alone is His wealth and knows about the svarUpam (true nature) of the jIvan. He finds happiness only as the liege of the sarvaSeshi, the Lord.

SLOKAM 84

नित्यं काम्यं परमपि कतिचित् त्वय्यध्यात्मस्वमतिभिरममाः ।

न्यस्यासङ्गा विदधति विहितं श्रीरङ्गेन्दो ! विदधति न च ते ॥

நித்யம் காம்யம் பரம் அபி கதிசித்

த்வயி அத்யாத்ம ஸ்வமதிபி: அமமா: |

ந்யஸ்ய அஸங்கா விதததி விஹிதம்

ஸ்ரீரங்க இந்தோ! விதததி ந ச தே ||

nityam kAmyam param api katicit

tvayi adhyAtma svamatibhi: amamA: |

nyasya asangA vidadhati vihita

SrIrangendo! vidadhati na ca te ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கத்தின் சந்த்ரனே! ஒரு சிலர் தங்களின் ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஏற்றபடி உண்டான ஞானம் காரணமாக மமகாரம் அற்றவர்களாக, கர்மபலனில் தொடர்பு கொள்ளாதவர்களாக, உன்னிடம் தாங்கள் செய்யும் கர்மங்களை வைத்து வாழ்கின்றனர். இவர்கள் நித்ய கர்மம், காம்ய கர்மம் மற்றும் நைமித்திக கர்மம் என்று சாஸ்த்ரங்கள் கூறும் கர்மங்களை இயற்றியவர்களாகிறார்கள். ஆனால் பற்று வைக்காத காரணத்தால், அவற்றை இயற்றாதவர்கள் என்றும் ஆகிறார்கள்.

விளக்கம்:

உண்மையில் இவர்கள் கர்மங்கள் இயற்றியபோதிலும், அந்தப் பலன்களில் பற்று வைக்காத காரணத்தினால், அந்தக் கர்மங்கள் இவர்களைப் பந்தப்படுத்துவதில்லை. ஆக இவர்கள் கர்மங்கள் இயற்றியபோதிலும், இயற்றாதவர்கள் என்றே ஆகிறது.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord Rangacandra! A few discerning souls ordain their life as follows:

They possess the correct-perception. Not a trace of possessiveness, nor any attachment to the fruit of an act, these people have. They perform all prescribed rites - whether they belong to the nityakarma, kAmyakarma or naimittikakarma type, but without an attachment in regard to the act; that is because they make no claim to the authorship; they only cherish a sincere feeling that You actually caused the act to be completed. What a detachment! Even then they will not omit any prescribed act, that is mandatory as per the SAstrAs. To do so but not bother about the fruit, nor claim to have done a prescribed ritual is admirable indeed.

They have done their due karmAs. It is as good as saying that they have not done their due karmAs - because the karmAs and their results would not, under the circumstances, bind them to a future!

Additional Notes by Dr. VS:

In this Slokam, Swamy ParASara BhaTTar highlights the upadesams of GI+AcAryan in third and fourth chapters of Bhagavat GI+A (3.7, 3.30 and 4.18-22). In the previous Slokam, BhaTTar referred to the four kinds of cetanams that approach Him based on their good karmAs and mentioned that the j~nAni (the fourth one) is very dear to Him. The importance of Karma Yoga free from desire and attachment is emphasized in this 3rd chapter of GI+A.

In the 4th chapter, the Lord (GIItAcAryan) confirms the need for practicing Karma Yoga with no desire for phalans to attain Him. Our Lord defines next what is action and what is non-action. He says that the one is engaged in non-action, when he perceives knowledge of the Self even while action is being performed. In support of this differentiation, Our Lord says: "Having renounced attachment to the fruits of his actions, ever contented with the eternal self, and dependent on none, one does not act at all, even though engaged in action". The evolved soul performs all the prescribed karmAs without being attached to the fruits of those karmAs.

SLOKAM 85

प्रत्यञ्चं स्वं पञ्चविंशं पराचः सञ्चक्षणास्तत्त्वराशेर्विविच्य ।

युञ्जानाश्चर्तम्भरायां स्वबुद्धौ स्वं वा त्वां रङ्गनाथाऽऽप्नुवन्ति ॥

ப்ரத்யஞ்சம் ஸ்வம் பஞ்சவிம்சம் பராச:

ஸஞ்சக்ஷாணா: தத்த்வராசே: விவிச்ய |

யுஞ்ஜாநாச்சர்த்தம்பராயாம் ஸ்வபுத்தௌ

ஸ்வம் வா த்வாம் வா ரங்கநாத ஆப்நுவந்தி ||

pratyancam svam pancavimSam parAca:

sancakshANA: tattvarASe: vivicya |

yunjAnAScartambharAyAm svabuddhau

svam vA tvAm ranganaAtha Apnuvanti ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! ஒரு சிலர், தானாகவே ப்ரகாசிக்கும் தன்மை கொண்ட ஜீவாத்மாவை மற்ற தத்துவங்களிலிருந்து பிரித்து அறிந்து, இந்த ஆத்மாவை இருபத்துஐந்தாவது தத்துவமாக உணர்கின்றனர். சந்தேகத்துடன் கூடிய ஞானம், தவறாக எதனையும் அறிகின்ற ஞானம் ஆகியவற்றை கைவிட்டவர்களாக, உண்மையான அறிவுடன் கூடியவர்களாக, தங்களது புத்தியில் ஜீவாத்மாவை நிலைநிறுத்தி த்யானிக்கின்றனர். இவர்கள் தங்களது ஆத்மாவின் அனுபவம்

கிட்டப்பெறுகின்றனர். ஆனால் ஒரு சிலர் உன்னையே த்யானித்து, உனது அனுபவத்தை அடைகின்றனர்.

விளக்கம்:

இருபத்துஐந்தாவது தத்துவம் என்பது என்ன? ப்ரக்ருதி, மஹத், அஹங்காரம், ஐந்து தந்மாத்ரைகள், ஐந்து பூதங்கள், ஐந்து கர்ம இந்த்ரியங்கள், ஐந்து ஞான இந்த்ரியங்கள், மனம் ஆகிய இருபத்துநாலு தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஜீவனே இருபத்துஐந்தாவது தத்துவம் எனப்படுகிறான். ஆத்ம அனுபவம் என்பது கைவல்யம் ஆகும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! The soul is self-effulgent to itself, to be perceived by itself. In this it is distinct from the 24 tattvAs from Prakrti to Mind. One who has attained correct knowledge of the soul without doubt or confusion and contemplates on it in his mind, is enabled to enjoy the self itself (it is svAtmAnubhavam). On the other hand one who meditates on You is enabled to enjoy Your Blissful Perception.

Additional Notes by Dr. VS:

jIva tattvam, AtmAmAnubhavam (Kaivalyam) and dhyAnam on the Lord as ISvaran are covered in this Slokam.

All darSanams (systems of Philosophy) discuss extensively the jIVan (Atman). All darSanams aim at AtmAvalokanam or experiencing the Atman. We need therefore to know what is the Atman and what is its relation to ISvaran.

In the ViSishTAdvaitic darSanam, the Atman is the sole prameya or the object to be understood through the use of valid source of knowledge. It is not one of the many prameyas. There are two definitions for the Atman (jIvAtman):

1. It is atomic in size (alpa parimANa) and is also the substratum of J~nAnam through its inseparability (aprtaksiddhi) with the Atman. ISvaran also possesses J~nAnam but He is not of atomic size. He is Vibhu (bahu pariNAmA). The jIvan has j~nAtrtva dharmam or possesses knowledge through the relation with aprtaksiddhi. ISvaran is different from the jIvan in that He possesses not only J~nAna but He is also J~nAtA.
2. The second definition states that Atman exists for the fulfillment of God's purposes (Seshatva dharmam), while possessing j~nAtrtva dharmam by aprtaksiddhi.

Atman is different from the body. It is different from the external sense organs. It is also different from manas, buddhi and PrANa. It is self-luminous (svayam prakASam) and J~nAna is its peculiar attribute. This J~nAna is called dharma bhUta J~nAna or attributive knowledge. There are two kinds of J~nAnam:

dharmi-bhUta J~nAnam and dharma-bhUta J~nAnam.

dharmi-bhUta J~nAnam is the Atman itself and dharma-bhUta J~nAnam reveals all objects except itself.

Atmans are many and they all have the common attribute of knowing the world through this knowledge, which can contract or expand. During its state as a baddha (samsAri) jIvan, its dharma bhUta J~nAnam is in a shrunken state. When it becomes a mukta (asamsAri jIvan), this knowledge expands. This Atman according to the will of ISvaran is endowed with the power of agency (kartrtvam) and experiences the good and bad karmAs. In summary, the jIvAtman is self-luminous (svayam prakASam), eternal (nityatvam) entity, atomic in size (aNutva), partlessness (niravayatva) and is of J~nAna svarUpam.

jIvAtmans are many (plurality). These jIvans are either samsAri jIvans bound by their karmAs (baddha jIvans) or asamsAri jIvans, who are free of their karmAs (nitya and mukta jIvans). The baddha jIvans can perform Bhakti or

Prapatti yogam and become mukta jIvans. In the kaivalya state of "mukti", the jIvan experiences itself, whereas in the sAyujya mukti, the jIvan experiences paripUrNa brahmAnandam (brahmAnubhavam). The Anandam from Kaivalyam is inferior to that from sAyujyam. Such is the nature, character and destiny of the Atman (jIvan) in the darSanam of VisishTAdvaitam.

SLOKAM 86

अथ मृदितकषायाः केचिदाजानदास्य-

त्वरितशिथिलचित्ताः कीर्तिचिन्तानमस्याः ।

विदधति ननु पारं भक्तिनिघ्ना लभन्ते

त्वयि किल ततमे त्वं तेषु रङ्गेन्द्र ! किं तत् ॥

அத ம்ருதித கஷாயா: கேசித் ஆஜாந தாஸ்ய

த்வரித சிதிலசித்தா: கீர்த்தி சிந்தாநமஸ்யா: |

விதததி நநு பாரம் பக்திநிக்நா லபந்தே

த்வயி கில ததமே த்வம் தேஷு ரங்கேந்த்ர ! கிம் தத் ||

atha mrdita kashAyA: kecit AjAna dAsya

tvarita SithilacittA: kIrti cintAnamasyA: |

vidadhati nanu pAram bhaktinighnA labhante

tvayi kila tatame tvam teshu rangendra! kim tat ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! ஒரு சிலர் தங்களது பாவங்கள் அனைத்தும் நீங்கப் பெற்றவர்களாக, இயல்பாகவே உள்ள கைங்கர்ய நிலையை உணர்ந்து உன்னைக் குறித்து எதற்கும் பதற்றம் கொண்டபடி உள்ளவர்களாக, உன்னை நினைத்தே உள்ளம் வாடியவர்களாக உள்ளார்கள். இவர்கள் உன்னைக் குறித்து ஸங்கீர்த்தநம், த்யானம், நமஸ்காரம் ஆகியவற்றைச் செய்தபடியே உள்ளனர்.

sadagopan.org

Worship Him with unwavering mind - namperumAL

இதனால் பக்தி பரவசம் அடைந்து, மிகவும் உயர்ந்த இலக்காகவும் அடையத்தக்க இலக்காகவும் உள்ள உன்னை அடைகின்றனர். இவர்கள் உன்னிடம் எப்போதும் நிலைக்கின்றனர் என்பது உண்மை. ஆனால் இவர்களிடம் நீ எப்போதும் நிலையாக உள்ளாயாமே? இது எப்படி?

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! Those high-minded persons, who have freed themselves of all sins, who are spontaneously and inherently devoted to You, with their hearts set on You, and whose hearts are tender and withering on any contemplation on You pass their time in singing of You, in thinking of You and in paying obeisance to You. Moved by their Bakthi trait, they hold You as the only goal and they reach You too. They are in You; this is understandable; but what is it, that I find You only in them!

(Note that our being subservient to the Lord is a must, whereas His being in a similar relation to us is because of His wish and because He treats j~nAnis as His AtmA. Who can protest if He does so?)

Additional Notes by Dr. VS:

In the ninth chapter of SrImat bhagavad GIItA, BhagavAn expounds the nature of upAsanA, which takes the form of Bhakti (bhaktirUpasya upAsanasya svarUpam). Here, he talks about both the object of meditation, the Parama Purushan's vaibhavam and (upAsyasya parama purushasya mahAtmyam) and the glories of J~nAni (j~nAninAm viSesham). Our Lord calls this the rAja vidyA and rAja guhyam as pavitram (the most purifying royal science and royal mystery). Our Lord says that the great ones (mahAtmA:) are associated with His divine nature and worship Him with unwavering mind (ananya manasa:), "knowing Him to be the immutable source of beings". He continues to describe these J~nAnis as the ones who strive for eternal communion with Him and worship Him by singing His vaibhavam and are resolute in displaying their devotion to You and consider attaining You as their only goal (Parama PurushArtham):

सततं कीर्तयन्तो मां यतन्तश्च दृढव्रताः ॥

नमस्यन्तश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते ॥

satatam kIrtayanto mAm yatantaSca drDhavratA: ||

namasyantaSca mAm bhaktyA nityayuktA upAsate ||

---gItA:9.14

BhaTTar states that he understands such devotion of the J~nAni (them being in the Lord). BhaTTar wonders however about the Lord being in them.

Here, the Lord says:

अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ।

तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् ॥

ananyAScintayanto mAm ye janA: paryupAsate |

teshAm nityAbhiyuktAnAm yogakshemam vahAmyaham ||

---gItA:9.22

Meaning:

There are those who, excluding all else, think of Me and worship Me, aspiring after eternal union with Me. Their prosperity and welfare (Yoga and Kshema) are looked after by Me.

SLOKAM 87

उपादत्ते सत्तास्थितिनियमाद्यैश्चिदचितौ

स्वमुद्दिश्य श्रीमानिति वदति वागौपनिषदी ।

उपायोपेयत्वे तदिह तव तत्त्वं न तु गुणौ

अतस्त्वां श्रीरङ्गेशय ! शरणमव्याजमभजम्

உபாதத்தே ஸத்தா ஸ்திதி நியமந ஆத்யை: சித் அசிதௌ

ஸ்வம் உத்திச்ய ஸ்ரீமாந் இதி வததி வாக் ஒளபநிஷதீ |

உபாய உபேயத்வே தத் இஹ தவ தத்த்வம் ந து குணௌ

அத: த்வாம் ஸ்ரீரங்கேசய! சரணம் அவ்யாஜம் அபஜம் ||

upAdatte sattA sthiti niyamana Adyai: cit acitau

svam uddiSyA SrImAn iti vadati vAk aupanishadI |

upAya upeyatva tat iha tava tattvam na tu guNau

atha: tvAm SrIrangeSaya ! SaraNam avyAjam abhajam ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தில் சயனித்துள்ளவனே! உபநிஷத் வரிகள் என்ன கூறுகின்றன என்றால் – சேதனங்கள் மற்றும் அசேதனங்கள் ஆகியவற்றைப் படைத்தல், காத்தல், நியமித்தல் முதலானவற்றை எம்பெருமான் தனக்காகவே செய்கிறான் – என்பதாகும். எனவே அனைத்தாலும் அடையப்படும் இலக்காக நீயே உள்ளாய், அந்த

இலக்கை அடையும் உபாயமாகவும் நீயே உள்ளாய். இப்படி இலக்காகவும், உபாயமாகவும் நீ உள்ளது உனது ஸ்வரூபமாகவே உள்ளது அன்றி, இவை உனது குணங்கள் அல்ல. இவ்விதம் நீயே இலக்காகவும், உபாயமாகவும் உள்ளதால், வேறு கதியில்லாமல் நான் உன்னையே சரணம் புகுந்தேன்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RangasAyI! The Lord, with His Consort Lakshmi, creates, nourishes, dictates, etc., all sentient and non-sentient, only to subserve His purpose. So declare the Upanishads. You thus become one, inherently associating with Yourself, the qualities of being the ends and means for all actions. Nay, these roles of Your being upAya and upeya actually characterize You as the presence of Lakshmi does, to say, for illustration. This being so, You are the only upAya and the only upeya available to us. Hence I surrender and place my whole self and all things of mine at You. This I do as it is my nature; not anticipating any reward!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! Upanishads declare: The creation, protection and the dissolution of the world is done by You as the Lord out of Your own volition/ sankalpam (svasmai svayameva kArayati). Therefore, You become the sole object of attainment. You also become the upAyam for attaining You. You are both upAyam and upeyam because of Your svarUpam (inherent nature) and not because of Your guNams. Since You are both upAyam and upeyam, aDiyEn is seeking You as a SaraNagatan. You are the Purushottaman and ultimate reality.

The fourth and the final chapter of Brahma sUtrA (phalAdhyAya) is devoted to the concept of Parama PurushArtham (the Supreme goal of moksham) and the utkranti or the exit of the jIvan from the body.

Upanishads say: The knower of Brahman attains the Divine person (**paramam purusham upaiti divyam**) and enjoys the glory of Brahman (**so aSnute sarvAn kAmAn saha**).

The concept of Purushottama (Supreme Person) has many aspects. It covers God's intrinsic/essential nature (svarUpam), the divine attributes (guNAs), the divine personality (divya mangaLa vigraham), the divine incarnations (divyAvatAra) and the divine activities (divya leelAs). The Upanishads emphasize the svarUpam of the Lord as the most important aspect of His, whereas the AgamAs identify as the most important, the divya mangaLa vigraham. The AzhvArs have related to all of the above five aspects in their adoration of the Lord. The AzhvArs have taken in to account the distinction between the svarUpa of the Lord and His guNAs (attributes).

Dr.S.M.S. Chari comments: "Whenever the AzhvArs describe the transcendental and immanent character of the Supreme Being, they refer to His svarUpa. When they sing the greatness of the Lord in terms, such as aruLALan or the compassionate, they refer to His attributes. They recognize Him as sarveSvaran, the primary cause of creation (as jagat kAraNan), protection (as Rakshakan) and destroyer (as samhArakan). He is the supporter of the Universe (AdhAratvam) , displays controllership of the universe (nियान्त्रित्वam) and stays as the Supreme Master of all (sarva Seshi).

SLOKAM 88

पट्टनैकवराटिकेव क्लृप्ता स्थलयोः काकणिकासुवर्णकोटयोः ।

भवमोक्षणयोस्त्वयैव जन्तुः कियते रङ्गनिधे ! त्वमेव पाहि ॥

படுநா ஏகவராடிகா இவ க்லுப்தா

ஸ்தலயோ: காகணிகா ஸுவர்ண கோட்யோ: |

பவமோக்ஷணயோ: த்வயா ஏவ ஜந்து:

க்ரியதே ரங்கநிதே! த்வம் ஏவ பாஹி ||

paTunA ekavarATika iva kluptA

sthalayo: kAkaniKa suvarNa koTyō: |

bhavamokshaNayo: tvayA eva jantu:

kriyate ranganiidhe! tvam eva pAhi ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தின் அதிபதியே! ஒரு தேசத்தின் அரசன் மூலமாக ஒரு நாட்டில் ஒரு சோழி ஒரு பைசா என்னும் மதிப்பும், சற்று காலம் கழித்து அதே சோழி ஒரு சவரன் தங்கத்தின் மதிப்பும் பெறக்கூடும். அந்த அரசனை யார் கேட்க இயலும்? இது போன்று, ஜீவன் உன்னால் ஸம்ஸாரத்திலும் ஆட்படுகிறான், முக்தியும் பெறுகிறான். உன்னைக் கேட்பது யார்? ஆகவே என்னை நீயே காக்க வேண்டும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! A king who is clever can order that the shell (cowrie) as a

currency equivalent to a paisa one day and the very next day announce that the shell is worth one sovereign - without being questioned by anybody. In a similar fashion, You could elevate a sentient being figured today as a confirmed mortal of the world to the status of a mukta (a liberated being). All this is within your powers, which are unquestionable. So, I beseech You to grant me Your best consideration. Please take care of me!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord of Tiruvarangam! A sovereign king can declare one day a conch as equivalent to a penny (monetary unit) and few days later can reassign the value of that to a precious gold coin. Who is there to question the King? Similarly, the jIvan is being recognized as a suffering baddha jIvan one day by You and is elevated next day as a liberated jIvan (mukta jIvan) as a result of observing Bhakti or Prapatti yogam. This is entirely within Your powers to ordain this transformation and no body can question You or stop You. Therefore, aDiyEn begs You to take care of me and protect me. You alone can protect me (tvameva mAm pAhi).

SLOKAM 89

ज्ञानक्रियाभजनसम्पदकिञ्चनोऽहम्

इच्छाधिकारशकनानुशयानभिज्ञः ।

रञ्जेश ! पूर्णवृजिनश्शरणं भवेति

मौख्याद्ब्रवीमि मनसा विषयाकुलेन ॥

ஜ்ஞாந க்ரியா பஜந ஸம்பத் அகிஞ்சந: அஹம்

இச்சா அதிகார சகந அநுசய அநபிஜ்ஞ: |

ரங்கேச! பூர்ணவ்ருஜிந: சரணம் பவேதி

மௌர்க்க்யாத் ப்ரவீமி மநஸா விஷய ஆகுலேந ||

j~nAna kriyA bhajana sampat akincana: aham

icchA adhikAra Sakana anuSaya anabhi~na: |

rangeSa! pUrNAvrjina: SaraNam bhaveti

maurkhyAt bravImi manasA vishaya Akulene ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! ஞானயோகம், கர்மயோகம், பக்தியோகம் முதலான உயர்ந்த செல்வங்கள் ஏதும் இல்லாதவனாக; முழுக்ஷுத்வம் (மோக்ஷ விருப்பம்), ப்ரபத்தியைச் செய்வதற்கும் சக்தி இல்லாதவனாக; எனக்கு உதவ வேறு யாராலும் இயலாது என்று அறியாதவனாக; சூழ்ந்துள்ள பாவக்குவியல்களை உடையவனாக நான் உள்ளேன். எனது

முர்க்கத்தனம் காரணமாக, முர்க்கர்கள் கலங்கிய உள்ளத்துடன் பிதற்றுவது போன்று எனது உள்ளத்திடம், “திருவரங்கனைச் சரணம் புகுவாயாக”, என்று பிதற்றினேன்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! I know nothing of the treasures of j~nAna, karma and Bhakti yogAs. Nor do I have a real yearning for Mosksha. I could at least develop the great virtue of never seeking anything from anyone other than You. That discipline too I have not. I have no wherewithal for any effort. But I am literally full of sins. Whatever I utter is by habit, which a villain can always do. But, on pondering over all these things, I have become desperate. With my mind subject to temptations from the senses, I make this appeal to You: 'Please be my refuge!'

Additional Notes by Dr. VS:

In a touching mood of nirvedam, Swamy ParASara BhaTTar expresses his Akincanyam (meekness) and ananya gatitvam (not having any means to protect himself) and engages in goptruva varaNam (svAbhiprAya nivedanam) and seeks the Lord as His Rakshakan. Lakshmi tantram says that one who does not seek the Lord as his refuge will not be protected. Goptruva varaNam is therefore essential for successful SaraNagati. This expression of nirvedam is like that of Swamy NammAzhvAr (nIsanEn niRaivonRumilEn) and Swamy ALavanthAr (na dharmanishThosmi na cAtmavedi).

BhaTTar states that he is totally ignorant about the three yogas: j~nAna, karma and Bhakti yogams and that he could not be grouped among the Mumukshus (those who desire Moksham). He says: “I do not have the will for performing SaraNagati. I do not know that You alone are my savior. I am sinking under the load of my sin bundles. My mind is agitated over all these things and therefore aDiyEn appealed in desperation to my mind to seek You as my refuge”.

SLOKAM 90

त्वयि सति पुरुषार्थे मत्परे चाहमात्म-

क्षयकरकुहनार्थान् श्रद्धाद्रङ्गचन्द्र ! ।

जनमखिलमहंयुर्वञ्चयामि त्वदात्म-

प्रतिमभवदनन्यज्ञानिवद्देशिकस्सन् ॥

த்வயி ஸதி புருஷார்த்தே மத்பரே ச அஹம் ஆத்ம-

க்ஷயகர குஹநார்த்தாந் ச்ரத்ததத் ரங்கசந்த்ர |

ஜநம் அகிலம் அஹம்யுர்வஞ்சயாமி த்வத் ஆத்ம

ப்ரதிம பவத் அநந்ய ஜ்ஞாநிவத் தேசிக: ஸந் ||

tvayi sati purushArthe matpare ca aham Atma-

kshayakara kuhanArthAn Sraddadhat rangacandra! |

janam akhilam ahamyurvancayAmi tvat Atma

pratima bhavat ananya j~nAnivat deSika: san ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தின் சந்திரனே! அனைத்து விதமான புருஷார்த்தமாகவும்,
என்னைப் பெறுவதற்கு மிகவும் ஆவலாக உள்ளவனாகவும் நீ
இருக்கிறாய். இப்படி உள்ளபோது நான் செய்வது என்ன? எனது
ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்திற்கு நாசத்தை ஏற்படுத்தவல்ல போலியான உலக
விஷயங்களில் எனது மனதைத் திருப்பியும், அவற்றை மிகவும்

விரும்பியும், அஹங்காரம் தலைக்கேறியவனாகவும் உள்ளேன். மேலும் - கீதையில் நீ அருளிச் செய்தபடி உனது ஆத்மாவாக உள்ள ஞானி நான் என்றும், உன்னை விட மாறுபடாத ஆசார்யன் நான் என்றும் அனைவருக்கும் கூறிக்கொண்டு, அவர்களை வஞ்சிப்பவனாகவும் உள்ளேன்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! You are the very goal that I have always longed to reach. You are interested in me to the greatest degree. This means that I have, in You, my upAya and upeya (Means and Goal). When You remain, with this perfection, in Srirangam, for subserving to our interests, what have I been doing! I am on the track of my total destruction - going after mirage - like pleasures; I ignored You and pretended to be a great preceptor and chanting all around as if I were a great seer, harbouring a haughty outlook because of my successful process of this game-play on the public. Look at my deceitful ways!

Additional Notes by Dr. VS:

Swamy ParASara BhaTTar continues with the mood of nirvedam in this Slokam.

He says: "Oh the Moon of Srirangam! You are ready to grant me all the four kinds of desired PurushArthams and are quite eager to gain me. While You are so favorably disposed and express Your eagerness, what do I do? I engage in acts that lead to the destruction of the svarUpam of the AtmA and am immersed in all kinds of Vishaya sukham that are evanescent. My mind chases after these alpa sukham and my ahankAram is dominant. I continue to cheat people through the declarations that I am the j~nAni, who is dear to You as Your own AtmA and I am the AcAryan unchanged from You". Alas! My deceitful condition is despicable.

SLOKAM 91

அதிக்ராமந்நாஜ்நா தவ விதிநிஷேதேஷு பவதே஽பி

அபித்ருஹ்யந் வா஘்நிக்ருதிபி பக்தாய சததம் |

அஜானந் ஜானந் வா பவதசஹ்நியாஐாசி ரத:

சஹிஷ்ணுத்வாட்ரங்ங்ரவண ! தவ மாபூவமபர: ||

அதிக்ராமந் ஆஜ்ஞாம் தவ விதி நிஷேதேஷு பவதே அபி

அபித்ருஹ்யந் வாஐ்க்தீக்ருதிபி: அபி பக்தாய ஸததம் |

அஜாநந் ஜாநந் வா பவத் அஸஹநீய ஆகஸி ரத:

ஸஹிஷ்ணு த்வாத் ரங்கப்ரவண! தவ மாபூவம் அபர: ||

atikrAman Aj~nAm tava vidhi nishedheshu bhavate api

abhidruhyan vagdhIkrtibhi: api bhaktAya satatam |

ajAnan jAnan vA bhavat asahanIya Agasi rata:

sahishNu tvAt rangapravaNa! tava mAbhUvam abhara: ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தில் வாசம் செய்வதில் மகிழ்வுடன் உள்ள அரங்கா! கூடித்ர
தேவதைகளின் ஆணைகளை மீறுவது போல் அல்லாமல், உனது
ஆணைகளான சாஸ்த்ரங்களையே மீறுபவனாகவும்; உனது
விஷயத்திலும், உனது அடியார்கள் விஷயத்திலும் எனது வாக்காலும்,
மனதாலும், உடலாலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் அபசாரங்கள்

செய்பவனாகவும் உள்ளேன். இப்படியாக அனைத்தையும் பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடிய உன்னாலும் பொறுத்துக்கொள்ள இயலாத அபராதங்களைச் செய்தபோதிலும் மகிழ்வுடன் நான் உள்ளேன். இப்படியாக உள்ள நான், அனைத்தையும் பொறுக்கவல்ல ஸ்வபாவம் உடைய உன்னால் அநுக்ரஹிக்கப்படாமல் இருக்கப் போவதில்லை.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! I have always disobeyed You - I have committed acts that You prohibit and I failed to perform acts which are a must, as per SAstrAs. I have offended you, Your BhaktAs as well. I have also committed inexcusable offenses too, whether knowingly or otherwise. Nevertheless I recall that You are all-forbearing. May I be not out of the limits of Your generous forgiveness!

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar thinks of the kshAmA guNam of the Parama dayALu, SrI RanganAthan, who enjoys His residence at the cool Sriranga divya desam and consoles himself by concluding that the Lord will not abandon him in spite of his three kinds of apacArams (mAnasa, kAyika and vAcika apacArams) against Him and His BhAgavatAs. You are the renowned "sahishNu" and Your PirATTi is revered as "sarvam sahA". aDiyEn is not contrite over my apacArams and carry on a heinous life chasing vishaya sukham. In spite of this pitiable situation, I am comforted by the thought that You will not fail to shower Your grace on me.

Oh RangapravaNa! Knowingly or unknowingly, aDiyEn has committed many asahyApacArams and yet run around happily (ajAnan jAnan vA bhavat asahanIya Agasi rata:). In spite of my asahanIya apacArams, You out of Your dayA guNam are not going to ignore me and aDiyEn feels that You will bless me. Your unfailing grace (aruL) and svabhAvIka protective power (rakshakatva guNam) will never let me down, who is praying for Your protection. You alone have the power to save aDiyEn from pravrtti mArgam and redirect me to nivrtti mArgam.

sadagopan.org

Parama dayALu - namperumAL

The Slokams of Bhagavat GitA describing the divine and the demoniac types (chapter 16: 10-21) are to be reflected upon here. Through these Slokams, GItaAryan describes:

1. the trespasses of the demoniac type of human beings due to their repeated engagements in acts prohibited strictly by Bhagavat SAstrams and the fate that awaits them and
2. also instructs us on how to escape from these apacArams to attain Him:

"Those haters, cruel, the vilest and the most inauspicious of mankind, I hurl them forever in to the cycles of births and deaths and the wombs of demons

(GitA: 16.19).

Desire, wrath and greed - this is the triple gateway to naraka, ruinous to the self. Therefore one should abandon these three (GitA: 16.21).

He who, abandoning the injunctions of the SAstrAs, acts under the influence of desire, attains neither perfection nor pleasure, nor the supreme state (GitA 16.23).

In the last Slokam of the 16th chapter of GitA, Our Lord instructs us on how to perform work here to escape His wrath:

"Therefore, let the SAstrA be Your authority for determining what should be done and what should not be done. Knowing what is enjoined in the injunctions of the SAstrA, You should perform work here".

SLOKAM 92

प्रकुपितभुजगफणानामिव विषयाणामहं छायाम् ।

सति तव भुजसुरविटपिप्रच्छाये रङ्गजीवित ! भजामि ॥

ப்ரகுபிதபுஜக பணாநாம் இவ விஷயாணாம் அஹம் சாயாம் |

ஸதி தவ புஜ ஸுரவிடபி ப்ரச்சாயே ரங்கஜீவித! பஜாமி ||

prakupitabhujaga phaNAnAm iva vishayANAm aham chAyAm |

sati tava bhuja suraviTapi pracchAye rangajIvita! bhajAmi ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தின் பெரியகோயிலையே உனது உயிர் என எண்ணுபவனே! உன்னுடைய திருத்தோள்கள் கற்பகமரம் போன்று கேட்பதை அளிக்கவல்லதாக உள்ளன. இந்த நிழல் உள்ளபோது நான் செய்வது என்ன? சீறுகின்றதும், விஷம் உள்ளதும் அந்த பாம்பின் படத்தின் நிழல் போன்ற உலகவிஷயங்களில் ஒதுங்க முற்படுகிறேன்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! You are here for us. Your arms constitute mighty Kalpaka trees, under which, in a cool safe shadow, I am destined to stay and prosper. Lo! What I do! I resort to the shelter under the hordes of the venomous serpents that the sensuous pleasures are! These serpents rise in anger, as though, to bite me and yet I choose to be under their shade!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! You consider Your magnificent temple as Your life force. Your

powerful shoulders are like the wish granting kalpaka tree and provide a cool shade of relief from the samsAric tApams. While Your protective grace is abundant and inviting, aDiyEn wilfully chooses to reside under the dangerous shade of the venomous serpents (vishaya sukhams). These snakes are lashing their anger at me through their poisonous hisses and threaten to bite me and yet aDiyEn does not abandon their inhospitable and dangerous shelter and seek the rejuvenating and comforting shade of Your shoulders! How despicable my status is!

Ranga Prabho! "I have become deaf with the ear splitting noise caused by vishaya sukhams and am sunk deep in samsAram for a very long time and have accumulated huge bundles of sins ("vivida vishaya cintA santatAbhi: durvAsanAbhi: ittam ciram janita kalusham mAm"). Oh Rangabhartu! Please purify aDiyEn and bring aDiyEn closer to Your sacred feet.

SLOKAM 93

त्वत्सर्वशक्तेरधिकाऽस्मदादेः कीटस्य शक्तिर्वत रङ्गबन्धो ! ।

यत्त्वत्कृपामप्यति कोशकारन्यायादसौ नश्यति जीवनाशम् ॥

த்வத் ஸர்வசக்தே: அதிகா அஸ்மதாதே:

கீடஸ்ய சக்தி: பத ரங்கபந்தோ! |

யத் த்வத் க்ருபாம் அபி அதி கோசகார

ந்யாயாத் அஸௌ நச்யதி ஜீவநாசம் ||

tvat sarvaSakte: adhikA asmadAde:

kITasya Sakti: bata rangabandho! |

yat tadv krpAm api ati koSakAra

nyAyAt asau naSyati jIvanASam ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! என்னைப் போன்ற அற்பமான புழுக்களின் சக்தியானது, அனைத்துவிதமான சக்திகளையும் உடைய உனது சக்தியைக் காட்டிலும் அதிகமே ஆகும். எப்படி? நாங்கள் உன்னனுடைய அபரிதமான கருணையை ஏற்காமல், அதனைத் தள்ளி, ஒரு பூச்சி போன்று எங்களை நாங்களே அழித்துக் கொள்கிறோமே! என்ன கொடுமை!

விளக்கம்:

கோசகாரம் என்றால் ஒரு பூச்சியின் தன்மை. இந்தப் பூச்சியானது தனது

வாயில் உண்டான நூலைக் கொண்டு, தனது கூட்டைக் கட்டிக் கொண்டு, அந்த கூட்டின் வாசலையும் அடைத்துவிடும் இயல்புடையதாகும். இது போன்றே, ஜீவனும் தன்னைத் தானே அழித்துக் கொள்கிறான் என்று கருத்து.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! You are Almighty; You have variegated powers unlimited. What if! I behave like a worm that presumes to exceed and excel Your powers, that spreads its own web to get entangled in to it and dies there, not being able to benefit from Your mighty power! Lo! What to do?

Additional Notes by Dr. VS:

Oh my incomparable, sarva vidha bandhu SriranganAtha (**Rangabandhu**)! You are the all powerful Lord in Your role as sarveSvaran and sarva rakshakan. Your Sakti and sauryam have no match in this or any other world and are waiting for us to seek You as their rakshakan. In spite of this well known fact, aDiyEn behaves like a paltry worm strutting about thinking that my power exceeds that of Yours and I deliberately reject Your kArUNaym and good will towards me. In this matter, my behavior is like that of the proverbial koSakAra worm that constructs its web, shuts itself in that web with no exit and destroys itself (**yat tvat krpAm api, koSakAra nyAyAt asau naSyati jIvanAsam**).

The demonical, egotistic and self destructive act of the jIvan is mourned here.

SLOKAM 94

श्रीरङ्गश ! त्वद्गुणानामिवास्म-

दोषाणां कः पारदृश्वा यतोऽहम् ।

ओघे मोघोदन्यवत्त्वद्गुणानां

तृष्णापूरं वर्षतां नास्मि पात्रम् ॥

ஸ்ரீரங்கேச! த்வத் குணாநாம் இவ அஸ்மத்

தோஷாணாம் க: பாரத்ருச்வா யத: அஹம் |

ஓகே மோகோ தந்யவத் த்வத் குணாநாம்

த்ருஷ்ணா பூரம் வர்ஷதாம் ந அஸ்மி பாத்ரம் ||

SrIrangeSa! tvat guNANAm iva asmat

doshANam ka: pAradrSvA yata: aham |

oghe mogho danyavat tvat guNANAm

trshNA pUram varshatAm na asmi pAtram ||

பொருள்:

திருவரங்கா! உன்னுடைய திருக்கல்யாண குணங்களுக்கு எல்லை
கண்டவர்கள் யார் உள்ளனர்? அது போன்றே என்னுடைய
தோஷங்களுக்கு எல்லை கண்டவர்கள் யார் உள்ளனர்? ஏன் இப்படி
கூறுகிறேன் என்றால் - எத்தனை பெரிய வெள்ளமாக இருந்தாலும்
ப்ரஹ்மராசுஷஸ் முதலான பிசாசுகள் தங்கள் தாகத்தைத் தீர்த்துக்

கொள்ளாமல், மனிதர்களைக் கொன்று தாகத்தை தீர்ப்பதிலேயே இருக்கும். இது போன்றே, என் மீது எத்தனை ஆசையுடன் உனது திருக்கல்யாண குணங்கள் என்னும் மழையை நீ பொழிந்தாலும், நான் அவற்றை ஏற்கும் பாத்திரமாக இருக்கவில்லையே!

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! As for Your auspicious qualities, so for my hordes of sins too, there is no competent person to gauge the outer limit! This being so, my sins with their countless multitudes do not stand to benefit even from a torrential downpour of Your valuable qualities, falling to one's satiation limit! Why? They, my sin-ghosts, would not drink and benefit from the overwhelming showers! Thus my sins becoming extinguished becomes a near impossibility. Lol! I miss the benefit of the shower of Your kindly qualities too!

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar's mood of nirvedam continues.

He says: "Oh Lord of Srirangam! There is nobody who has found the boundary of Your kalyAna guNams and likewise there is no one who has determined the limits of my doshams. Both are immeasurable and vast. You are pouring down Your life-sustaining, cool showers to quench our thirst arising from the samsAric tApams and yet aDiyEn runs away from it to drink in the destructive vishaya sukhams. My situation is similar to the ghosts, which seek the blood of humans, while the mighty and delectable flood of waters of the river are nearby.

BhaTTar expresses his nirvedam following the path shown by AzhvArs and AcAryAs and expresses his regret: "I have not gotten rid off the sins that cause suffering; nor have I performed unceasing meditation on Your feet" - TiruvAimozhi: 3.2.8

The Lord of limitless kalyANa guNams!

Oh Lord of Srirangam! You have the three essential guNams (dayA, Sakti and J~nAnam) to come to our rescue as our Rakshakan. Knowing this truth, aDiyEn does not welcome You as my Rakshakan. You are ASrita virodhi niraSana guNamayan (One who chases away the enemies that stand in the way of Your protection of those who seek refuge in You) and yet aDiyEn does not benefit from Your parirakshaNa dIkshai (vow to protect all those who seek Your grace).

SLOKAM 95

त्वं चेन्मनुष्यादिषु जायमानः

तत्कर्मपाकं कृपयोपभुङ्क्षे ।

श्रीरङ्गशायिन् ! कुशलेतराभ्यां

भूयोऽभिभूयेमहि कस्य हेतोः ॥

த்வம் சேத் மநுஷ்ய ஆதிஷு ஜாயமான:

தத் கர்மபாகம் க்ருபயா உபபுங்சேஷ |

ஸ்ரீரங்கசாயிந்! குசல இதராப்யாம்

பூய: அபிபூயேமஹி கஸ்ய ஹேதோ: ||

tvam cet manushya Adishu jAyamAna:

tat karmapAkam krpayA upabhungkshe |

SrIrangaSAyin! kuSala itarAbhyAm

bhUya: abhibhUyemahi kasya heto: ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தில் சயனித்துள்ளவனே! நீ இந்த உலகில் இராமன், கண்ணன் என்று பல மனித அவதாரங்கள் எடுத்தாய். அப்படி எடுத்து, அந்தப் பிறவிகளுக்கு ஏற்ப உள்ள கர்மபலன்களை அனுபவித்தபடி நின்றாய். அப்படி நீ அனைத்தையும் அனுபவித்த பின்னர், நாங்கள் இத்தனை காலம் எந்தக் கர்மபலன்களால் பீடிக்கப்பட்டபடி உள்ளோம்?

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! That You take many incarnations, including human forms, suffering in each, as any born being is destined to suffer, - this You do out of grace for us. But then, I am getting re-born again and again even hereafter, suffering the good, and bad as well, of all births. Why, I ask, do my births continue even after Your birth designed to do away with my birth-cycle?

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar asks an intriguing question and asks the Lord of Srirangam to resolve this puzzle that bothers him. BhaTTar's question is: "Oh RanganAtha! You have stated in the battle field of Kuru Kshetram that many births of Yours have passed. Oh Arjuna, and so is it with you also. I know them all, but you do not know them ("bahUni me vyatItAni janmAni tava cArjuna, tAnyaham veda sarvANi na tvam vettha parantapa"). You also revealed Your avatAra rahasyam of incarnation to protect the good and destroy the wicked (paritrANaya sAdhUnAm vinASaya dushkrAm, dharma samsthApanArthAya sambhavAmi yuge yuge). You incarnated as Raama and KrshNa and suffered here like a mortal to show the way of the observance of dharmAs and to rescue us from the cycles of births and deaths. Why does my cycles of births continue even after Your avatArams to end them?

GIItcAryan offers His answer and BhaTTar wants us to be reminded of them:

"The ignorant, the faithless and the doubting one perish; for the doubting one, there is neither this world, nor that beyond, nor happiness" -- Gita 4.40

"He who has faith, who is intent on it, and who has mastered his senses, attains knowledge. Having attained knowledge, he goes soon to supreme peace" - Gita 4.39

"Even if you be the most sinful of all sinners, you will cross over all sins by the boat of knowledge (Jn~Anam) alone" - Gita 4.36

"Brahman is the instrument to offer with; Brahman is the oblation. By Brahman alone is the oblation offered into the fire of Brahman; Brahman alone is to be reached by him who meditates on Him in his works".

SLOKAM 96

क्षमा सापरधेऽनुतापिन्युपेया

कथं सापराधेऽपि दृष्टे मयि स्यात् ।

तथाऽप्यत्र रङ्गाधिनाथानुताप-

व्यपायं क्षमेतातिवेला क्षमा ते ॥

க்ஷமா ஸாபராதே அநுதாபிநி உபேயா

கதம் ஸாபராதே அபி த்ருப்தே மயி ஸ்யாத் |

ததாபி அத்ர ரங்காதிநாத அநுதாப-

வ்யபாயம் க்ஷமேத அதிவேலா க்ஷமா தே ||

kshamA sa aparAdhe anutApini upeyA

katham sa aparAdhe api drpte mayi syAt |

tathApi atra rangAdhinAtha anutApa

vyapAyam kshameta ativelA kshamA te ||

பொருள்:

திருவரங்கா! உன்னுடைய பொறுமை என்னும் குணமானது எப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்தபோதிலும், “தவறு செய்துவிட்டோம்”, என்று வருந்தக் கூடியவனிடம் மட்டுமே செல்வதாகும். இவ்விதம் உள்ளபோது, பல குற்றங்களைச் செய்த பின்னரும், அதனைக் குறித்து வருந்தாமல் உள்ள என் போன்றவர்கள் குறித்து அந்தப் பொறுமை

என்னும் குணமானது எப்படி ஏற்படும்? எனக்கு அப்படி ஓர் எண்ணம் (நான் தவறு செய்தேன் என்று வந்தும் எண்ணம்) ஏற்படாவிட்டாலும், எல்லை காண இயலாதபடி உள்ள உனது பொறுமையானது, என்னை மன்னித்துவிடும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! Your quality of forbearance and forgiveness helps to mop up the sins of a person, but that quality will be relevant only if the sinner repents, regrets and grieves. In any case, therefore, Your forgiveness cannot arise, as I remain without an atom of repentance.

But then Oh Lord! There is this one thing to be said further. Your kshama is boundless; it can flow in the case of myself, additionally swallowing my fault of non-repentance too! After all, this non-repentance is itself a sin like my other varieties of sins!

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar pays tribute to the matchless kshAma guNam of Lord Ranganatha, which sweeps all the sins that stand in the way of His AsritAs, who perform the proper prAyaScittAms (atonements).

BhaTTar describes himself as one, who has not performed the prAyaScittams for his sins and therefore is not eligible to earn the Lord's grace. As an after thought BhaTTar adds: Your kshAma guNam has no limits. It surely can flow in my case and sweep even my sin of non-repentance. After all, this non-repentance itself is a sin like my other kinds of sins. BhaTTar knows how to persuade his foster father, who raised him in front of His sannidhi as a child.

mOksha dAyakan! - namperumAL

SLOKAM 97

बलिभुजि शिशुपाले तादृगागस्करे वा

गुणलवसहवासात्त्वत्क्षमा सङ्कुचन्ती ।

मयि गुणपरमाणूदन्तचिन्तानभिज्ञे

विहरतु वरदासौ सर्वदा सार्वभौमी ॥

பலிபுஜி சிசுபாலே தாத்ருக் ஆகஸ்கரே வா

குணலவஸஹ வாஸாத் த்வத் க்ஷமா ஸங்குசந்தீ |

மயி குண பரமாணு உதந்த சிந்தா அநபிஜ்ஞே

விஹரது வரதாஸௌ ஸர்வதா ஸார்வபௌமீ ||

balibhuji SiSupAle tAdrk Agaskare vA

guNalavasaha vAsAt tvat kshamA sankucanti |

mayi guNa paramANu udanta cintAnabhij~ne

viharatu varadAsau sarvadA sArvabhaumI ||

பொருள்:

மோக்ஷ வரம் அளிக்கும் அழகியமணவாளா! எல்லையற்ற தவறுகளைச் செய்த காகாஸுரன், சிசுபாலன் முதலானவர்களிடம் (உனது திருநாமத்தை உச்சரித்தல்) என்னும் சிறிய அளவிலாவது நற்குணம் இருந்தது. இதனால் உனது பொறுமை அவர்கள் பக்கம் சென்றது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நற்குணங்கள் என்னிடம் ஆராய்ந்து பார்த்தாலும்

கிட்டாது. இப்படிப்பட்ட என் போன்றவர்களிடமும் உனது பொறுமையானது நிற்கவேண்டும்.

விளக்கம்:

பல குற்றங்கள் செய்தாலும், சிறு அளவாவது நற்குணம் உள்ளது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர்கள் பக்கம் பொறுமையாக உள்ளது என்பது, அந்த நற்குணங்கள் காரணமாகவே என்றாகிறது. ஆனால் நற்குணமே சிறிதும் இல்லாத ஒருவனிடம் பொறுமையாக இருந்தால்தான், உண்மையிலேயே பொறுமை உள்ளது என்று கருத்து அல்லவோ? ஆக, சிசுபாலன் முதலானவர்களை பொறுத்துக் கொண்டதால் எம்பெருமானின் பொறுமைக்குப் பெருமை இல்லை, தன்னைப் போன்றவர்களை பொறுத்தால் மட்டுமே பெருமை என்றார்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord! Your forbearance quality is ocean-like; its bounds are not known. It has flown in the case of heinous sinners of first order, like the KAKAsurA and SiSupAlA. But, then, they had a small iota of good quality that makes Your kshamA a lack-luster phenomenon. May that quality, then, rule the roost in my case, as a royal scepter, to shine in lustre, in view of my absolutely meritless nature! It will have full relevance only herein.

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar continues to marvel at the kshamA guNam of the Lord of Srirangam. He recalls the MahAparAdis like KaakAsuran and SiSupAlan and how the Lord forgave their offenses and in the case of SiSupAlan granted even Moksham. He attributes the light handling of the sins of these offenders arose from the display of a slight iota of satguNam by the sinners. BhaTTar says that he does

not have even that iota of merit to commend to the Lord and argues for his qualifications by pointing out that pardoning KaakAsura and SiSupAla would not be that impressive to tout the kshAma guNam of the Lord compared to the Lord forgiving a totally meritless candidate like himself.

Two AzhvAr pAsurams come to mind, when we read the moving statement of BhaTTar, who rates himself as being lower than KaakAsurA and SiSupAla.

Swamy NammAzhvAr's prayerful request stating his unfitnees takes this form:

"I have not performed any good deeds in the past that would take me to You. Nor have I refrained from evil deeds. I have strayed away from You by indulging in sensual pleasures of transitory character. Thou great Lord, who is the creator of millions of souls, it would not be too much for You to redeem me and secure for me Your feet" --TiruvAimozhi 3.2.6

"I have passed through several births of high and low but I have not found any happiness. Nor have I done any meritorious deeds. As one who has undergone suffering, I seek Your feet. Thou should accept me with compassion to enable me to offer service exclusively to You".

---Tirumangai AzhvAr's Periya Tirumozhi: 1.9.4

SLOKAM 98

दया परव्यसनहरा भवव्यथा

सुखायते मम तदहं दयातिगः ।

तथाऽप्यसौ सुखयति दुःखमित्यतो

दयस्व मां गुणमय रङ्गमन्दिर ! ॥

தயா பர வ்யஸந ஹரா பவவ்யதா

ஸுகாயதே மம தத் அஹம் தயாதிக: |

ததாபி அஸௌ ஸுகயதி துக்கம் இதி அத:

தயஸ்வ மாம் குணமய ரங்கமந்திர ! ||

dayA para vyasana harA bhavavyathA

sukhAyate mama tat aham dayAtiga: |

tathApi asau sukhayati duhkham iti ata:

dayasva mAm guNamaya rangamandira! ||

பொருள்:

திருக்கல்யாணகுணங்களின் இருப்பிடமாக உள்ள பெரியபெருமானே!

உன்னுடைய தயை என்னும் குணம் அனைவரது துன்பங்களையும்

நீக்கவல்லதாக உள்ளது. ஆனால் நானோ ஸம்ஸாரத்தால் உண்டாகும்

துன்பங்களை, எனது அறியாமை காரணமாக இன்பங்களாகவே எண்ணி

வாழ்கிறேன். இதனால் நான் துன்பத்தில் இல்லை என்று எண்ணி உனது

தயையானது என்னை அணுகாமல் உள்ளது. இப்படி உள்ளபோது நீ,
“இவன் தனது துன்பத்தை இன்பம் என்று மயங்கிக் கிடக்கிறானே”, என்று
எண்ணி, என் மீது இரக்கம் காட்டவேண்டும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord, incarnate of Auspicious Qualities, in the form of RanganAtha! Your mercy helps relieve all people of their grief. My case is peculiar: I reckon, as great pleasure, the ills of worldly life. So I am afraid You would not agree to remove the worldly life, my 'pleasure', so to say.

What I pray now is that You should shower Your Grace on me, with a sense of pity that 'this foolish urchin lives in a false world deeming, this samsAra-grief too as pleasure as it were!' That way You ought to remove my samsAra-grief, whatever be my view in its respect!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord of Srirangam with infinite auspicious attributes! Your dayA guNam is well known for wiping out the sorrows of others. Here I am thinking that the transitory vishaya sukhams are lasting sources of great delight and present a happy face. Your dayA devi looks at me appearing happy and moves on thinking that I do not need any help since I look happy and contented enjoying the vishaya sukhams. Oh Lord, You should take pity on me for being in this deluded state of happiness and on my inability to discriminate between the happiness-producing and sorrow-producing anubhavams. Oh Lord of Srirangam! Please commend me to Your dayA devi for pulling me out of my torpor and setting me up to travel on the sanmArgam to attain You.

Swamy Desikan's dayA Sataka Slokam (51st) comes to mind:

Oh Lord! I am a totally resource-less person (*atikrpaNa jantu*). If You commend me to Your dayA devi, aDiyEn will safely cross the samsAric ocean known for

its fierce waves and reach the other shore, where You are at Your Supreme
Abode (aSithila dharma setu padavIm adhigamya amita mahA Urmi jAlam bhava
ambunidhim acirAt adhilanghya (tava) pada pattana nitya dhanI bhavati).

sadagopan.org

SLOKAM 99

गर्भजन्मजरामृत्तिक्लेशकर्मषडूर्मिगः ।

श्वेव देववषट्कृतं त्वां श्रियोऽर्हमकामये ॥

கர்ப்ப ஜந்ம ஜரா ம்ருதி க்லேச கர்ம ஷட் ஊர்மிக: |

ச்வா இவ தேவவஷட் க்ருதம் த்வாம் ஸ்ரீய: அர்ஹம் அகாமயே ||

garbha janma jarA mrti kleSa karma shaT Urmiga: |

SvA iva devavashaT krtam tvAm Sriya: arham akAmaye ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! கர்ப்பத்தில் தோன்றியதன் மூலமாக உண்டாகக் கூடிய ஆறு வகையான மாற்றங்கள் (தோன்றுதல், வளர்தல் முதலான), வயோதிகம், மரணம் முதலான மாற்றங்களில் நான் சிக்கியபடி உள்ளேன். இப்படி உள்ளபோதும் நான் செய்வது என்ன? தேவர்களுக்காக வைக்கப்படும் அவிர்பாகத்தை நாய் விரும்பி நிற்பது போன்று, ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருக்கே உரியவனான உன்னை, நான் விரும்பி நிற்கிறேன்.

Meaning by Dr. VNV:

I am one cycling in the sea by the waves, so called of stay in the womb, birth, old age, death, grief, Karma - the so called six-fold wave-flow. And I desire the enjoyment of the great Lord, Who is a fit enjoyment for MahAlakshmi! How it looks! Like a dog desiring to devour the holy Havis, the fire-oblation meant for the devAs!

Sriya: arham tvAm! - SrIrangam panguni uttiram serti

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! aDiyEn is being tossed about by the six waves of samsAram (garbha vAsam, birth, growing, old age, disease and death) and experience endless cycles of births and deaths. Even when aDiyEn is in this state, aDiyEn desires You, the wealth of Sriranga nAcciyAr (Sriya: arham tvAm) like a lowly dog wishing to taste the sacred offering (Havis) intended for the devAs (svA iva devavashaT krtam).

Swamy NammAzhvAr refers to the many cycles of births and deaths and

immersion in samsAra sAgaram ("mAri mAri palapiRappum piRandu") and being tossed about in that sea by the six kinds of waves constantly (angu uyirkaL piRappu, iRappu, piNi, mUppAl takarppu uNNum) due to His anAdi (beginningless) karmAs. AzhvAr also describes as how he got there with us in mind: "In the earlier lives (through which the soul passed), I did not perform any good deeds; nor did I abstain from doing evil deeds. On the contrary, I indulged in the enjoyment of sensual pleasures of transitory character and thereby I was dragged away from You".

SLOKAM 100

अनुकृत्य पूर्वपुंसः रङ्गनिधे ! विनयडम्भतोऽमुष्मात् ।

शुन इव मम वरमृद्धेः उपभोगस्त्वद्वितीर्णयाः ॥

அநுக்ருத்ய பூர்வபும்ஸ: ரங்கநிதே! விநயடம்பத: அமுஷ்மாத் |

சுந இவ மம வரம் ருத்தே: உபபோக: த்வத் விதீர்ணயா: ||

anukrtya pUrvapumsa: ranganidhe! vinayaDampata: amushmAt |

Suna iva mama varam rddhe: upabhoga: tvat vitIrNAyA: ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கத்தில் வாசம் செய்பவனே! எனது முன்னோர்கள் போன்று நான் உள்ளேன் என்று போலியாக உன்னிடம் குழைந்து நான் நிற்கலாம். ஆனால் அதனைவிட, நாய் போன்ற அடியேனுக்கு நீ அளித்த ஸம்ஸார வாழ்வையே களித்து நிற்பது நல்லது.

விளக்கம்:

இங்கு போலியான பக்தியுடன் எம்பெருமான் முன்பாக நிற்பதைக் காட்டிலும், ஸம்ஸார இன்ப-துன்பங்களை அனுபவித்தபடி இருத்தல் நலமே என்றார். இவ்விதம் இருந்தால், ஸ்லோகம் 98-ல் கூறியது போன்று பெரியபெருமானால் ரக்ஷிக்கப் படுவதற்கான வாய்ப்பு உண்டு.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! Whatever I have said, by way of my weaknesses in order to invoke Your mercy, are but empty, not heart-felt, things uttered in a way of

imitation of whatever the great predecessors, like the AzhvArs and AcAryas, have uttered in their holy works. Should I really have put up these false postures in mere imitation, when I did sincerely not cherish in heart such feelings? Instead, I could very well be content, enjoying, and suffering, in the world as ordained by You in Your vast canvas of world order.

Additional Notes by Dr. VS:

In an outburst of honest assessment, BhaTTar declares: Oh Lord of Srirangam! aDiyEn can stay in a state of pretension that I am behaving like my revered elders, AzhvArs and AcAryAs. You surely can see through my insincere act and hollow pronouncements. I conclude therefore that it is better to lead my lowly (dog-like) life assigned to me by You and be content to trudge through samsAram and seek Your grace to commend me to Your dayA devi for sadgati.

sadagopan.org

Surrender to Him!

SLOKAM 101

सकृत्प्रपन्नाय तवाहस्मीति आयाचते चाभयदीक्षमाणम् ।

त्वामप्यपास्याहमहम्भवामि रङ्गेश ! विस्मभविवेकरेकात् ॥

ஸக்ருத் ப்ரபந்நாய தவ அஹம் அஸ்மி இதி

ஆயாசதே ச அபயதீக்ஷ மாணம் |

த்வாம் அபி அபாஸ்ய அஹம் அஹம்பவாமி

ரங்கேச ! விஸ்ரம்ப விவேகரேகாத் ||

sakrt prapannAya tava aham asmi iti

AyAcate ca abhayadIkshamANam |

tvAm api apAsya aham ahambhavAmi

rangeSa! visrambha vivekarekAt ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! உன்னை ஒருவன் ஒருமுறை சரணாகதி அடைந்தால் போதுமானது; உன்னிடம், “அடியேன் உனக்காகவே வாழ வேண்டும்”, என்று வேண்டினால் போதுமானது – இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அபயம் அளித்தல் என்னும் உறுதியுடன் நீ உள்ளாய். இப்படிப்பட்ட நிலையை கைவிட்டு, உன் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல், எது எனக்கு நன்மை-எது எனக்குத் தீமை என்று அறியாமல் அடியேன் இத்தனை அஹம்பாவத்துடன் உள்ளேன்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! You had taken a vow that You would protect any one who surrenders unto You but once and anyone who says he has become Your vassal. To such complaints, You give a standing assurance of 'abhaya' (No fear). (You did so to VibhIshaNa on the seashore). Having known of this, perhaps not developing adequate faith in Your words, and not also having the discernment as to what is for my good, I have been simply wandering with a notion of self-dependence, imagining that I could attain what is best for me by myself. What a haughtiness!

Additional Notes by Dr. VS:

Here, BhaTTar wails over his lack of MahA viSvAsam in the Lord as SaraNAgata Rakshakan and identifies his egotism and false sense of independence as the two major factors for his continued suffering as a samsAri.

He says: "Oh Lord! At TiruppullANi on the banks of the ocean, You declared that it is enough for a saraNAgatan to seek Your protection only once and that You will accept them as jIvans that need protection from You (**sakrt prapannAya tava aham asmi iti AyAcate ca abhAya-dIkshamAnam**). You display Your abhaya mudrA to notify that the Prapatti done once is enough (**alam**) to secure Your unfailing protection. You stand resolute fulfilling Your promise and here I am without any viSvAsam in Your declaration and do not know what is right and what is harmful and live a haughty life thinking that I am quite capable of taking care of myself. What an ahambhAvam that I possess!

The dialog between the haughty jIvan and its Lord captured in the Tirumanjana kaTTiyam Slokams of BhaTar is revelatory to understand the false notion of self-dependence by the jivan. Please see Sundara Simham series e-book #52 at <http://www.sundarasimham.org>.

SLOKAM 102

तव भरोऽहमकारिषि धार्मिकैः शरणमित्यपि वाचमुदैरिरम् ।

इति ससाक्षिकयन्निदमद्य मां कुरु भरं तव रङ्गधुरन्धर ! ॥

தவ பர: அஹம் அகாரிஷி தார்மிகை:

சரணம் இதி அபி வாசம் உதairிரம் |

இதி ஸஸாக்ஷிகயந் இதம் அத்ய மாம்

குரு பரம் தவ ரங்கதுரந்தர ! ||

tava bhara: aham akArishi dhArmikai:

SaraNam iti api vAcam udairiram |

iti sasAkhsikayan idam adya mAm

kuru bharam tava rangadhurantara ! ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! மிகவும் உன்னதமான திருக்கல்யாண குணங்கள் கொண்ட
எனது ஆசார்யர்களால் உனக்கு எற்றவனாக அடியேன் ஆக்கப்பட்டேன்.
“சரணம் புகுந்தேன்”, என்று அடியேனின் வாய்விட்டுக் கூறினேன்.
இவற்றையே எனது கைம்முதலாகக் கொண்டு, அடியேனைக் காப்பது
என்பது உனது பொறுப்பு என்று செய்து கொள்ளவேண்டும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! My teachers, great ones steadfast in dharma have caused
myself to be deposited with You as Your burden. I too uttered, 'You are my

refuge'. Treat this as sufficient ground and accept me, here and now, as Your responsibility! (The interpretation of this verse given is as per Svami Desika's guideline as shown in SrImat rahasyatrayasAra).

"please protect aDiyEn!"

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar refers here to his sambandham with his uttama (dhArmika) AcAryAs and their magnificent efforts to make him fit for receiving the anugraham of the Lord through the performance of his saraNAgati at the sacred feet of the Lord. BhaTTar states that he has proudly recited the saraNAgati mantrams and sought the Lord's protection. He begs the Lord of Srirangam now to accept the pleadings of his AcAryAs and accept the responsibility (bharam) of protecting him as a saraNAgatan.

SLOKAM 103

दयाऽन्येषां दुःखाप्रसहनमनन्योऽसि सकलैः

दयालुस्त्वं नातः प्रणमदपराधानविदुषः ।

क्षमा ते रङ्गेन्दो ! भवति न तरां नाथ ! न तमां

तवौदार्यं यस्मात्तव विभवमर्थिस्वममथाः ॥

தயா அந்யேஷாம் துக்க அப்ர ஸஹநம் அநந்ய: அஸி ஸகலை:

தயாளு: த்வம் நாத: ப்ரணமத் அபராதாந் அவிதுஷ: |

க்ஷமா தே ரங்க இந்தோ! பவதி ந தராம் நாத! ந தமாம்

தவ ஓளதார்யம் யஸ்மாத் தவ விபவம் அர்த்திஸ்வம் அமதா: ||

dayA anyeshAm duhkhAprasahanam ananya: asi sakalai:

dayALu: tvam nata: praNamat aparAdhAn avidusha: |

kshamA te rangendo! bhavati na tarAm natha! na tamAm

tava audAryam yasmAt tava vibhavam arthisvam amathA: ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தில் சந்திரன் போன்று குளிர்சியாக உள்ளவனே! தயை
என்னும் குணம் மற்றவர்களின் துன்பங்களைக் கண்டு பொறுத்துக்
கொள்ளாத தன்மையாக இருக்கும். ஆனால் நீயே அனைவருடன்
ஒன்றாகவே கலந்துள்ளாய். ஆகவே தயை என்பது இல்லை என்றே
கூறவேண்டும். பொறுமை என்பது குற்றங்களைக் கண்டால், அதனைப்

பொறுத்துக் கொள்வது ஆகும். ஆனால் உனது அடியார்களின் குற்றங்களை நீ அறியாமலேயே உள்ளாய். ஆகவே உனக்குப் பொறுமை என்பதும் இல்லை எனலாம். ஒளதார்யம் என்பது மற்றவர்களுக்குத் தாராளமாக அளிப்பது என்பதாகும். ஆனால் உனது செல்வங்கள் முழுவதும் உனது அடியார்களுக்கே சொந்தம் என்று எண்ணியபடி நீ உள்ளாய். ஆகவே ஒளதார்யம் என்பது இல்லை என்றே கூற வேண்டும்.

விளக்கம்:

ஒரு குணம் வெளிப்பட ஏதேனும் காரணம் இருத்தல் வேண்டும். அந்தக் காரணம் இல்லை என்றால் குணம் வெளிப்படாது. வெளிப்படாமல் உள்ள குணம் என்பது இல்லை என்றே கூறத்தக்கது அல்லவா? இதனை இங்கு கூறுகிறார்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! **dayA** is defined as the quality flowing on seeing others in grief, where is the question of others, when You are in all, inseparably, as antarAtmA? No **dayA** is there!

You are reputed to be **ignorant** in respect of the faults of Your devotees. If ignorant, how come You exhibit a **forbearance** in regard to such faults? Hence there is very little, if at all, possibility of Your being one of forbearance.

You are said to have a disposition of **treating all Yours as the property of Your BhaktAs**. You also declared that the BhaktAs, who seek one or other thing from You, are bounteous philanthropists. As such, there actually **no possibility of Your displaying a bounty**. Thus You have no dayA, no forbearance and no bounteousness!

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar makes an interesting case that Lord RanganAthan celebrated for His dayA, kshamA and audArya guNams does not really possess them. His reasoning is that for a guNam to be displayed, there must be a reason (**prasakti**). If there are no reasons, then it is not possible to display that guNam. That is equivalent to saying that there are no such guNams since there are no reasons to exhibit them.

Oh the cool Moon at Srirangam! dayA guNam has been defined as the attribute, when one can not bear witness to the sufferings of others. In Your case, You reside as the indweller in all and therefore one can conclude that there is no separate guNam of Yours called dayA.

Oh Lord of Srirangam! Your kshamA guNam has been defined as the putting up with forbearance of others' blemishes and mistakes. You are however unaware or ignorant about others' faults. How can you overlook the ASritALs' mistakes/sins, if You are not aware of them. That makes us conclude that You do not have a guNam called kshamA. If You are unaware of the blemishes of other, it is difficult to recognize You as a sarvaj~nan.

Our Lord will create opportunities to question His sarvaj~natvam than frightening His ASritALs with doshams to approach Him out of fear. He deliberately ignores those doshams as if they did not exist with the use of His KshamA guNam. sarvaj~nan does sva-j~nAna gopanam.

You are revered for Your audArya guNam, which makes Your devotees enjoy all Your vibhUtis (wealth) as theirs. Through the display of Your audArya guNam, You give away generously and all Your aiSvaryam is made available to Your BhaktAs. Since You give away all of Your wealth and consider that all of that belongs to them, one can conclude that there is no occasion to display Your audArya guNam and therefore it does not exist.

Our Lord not only gives all His wealth to the ASritALs but He gives some thing

even greater than all that wealth, namely, Moksha phalan and residence at His abode. Swamy NammAzhvAr sings rapturously about this audArya guNam of the Lord, which propels Him to grant whatever one wishes without holding back in a blemishless manner (vENDiRRellAm tarum kOtu il en vaLLal manIvaNNan - TiruvAimozhi 3.9.5

The other ancient PramANam that salutes the Lord's aiSvaryam is:

"bhaumam manoratham svargyamsvargivandyam ca yat padam
dadAti dhyAninAm nityam apavarga-pratho hari:"

Hari grants the boons of loka sukham, svarga bhogams and the bhogam wished by the svarga-vAsis (viz.), Moksha sukham for those who meditate on Him.

Based on BhaTTar's reasoning, we are left to conclude that the Lord does not possess the three guNams: dayA, KshamA and audAryam. BhaTTar can of course take the liberty of engaging playfully in a type of ninda stuti here when he claims that the Lord does not have these SAstra-sammata (SAstrAs' recognized) guNams. BhaTTar is after all the child raised by the divya dampatis of Srirangam.

SLOKAM 104

गुणतुङ्गतया तव रङ्गपते ! भृशनिम्नमिमं जनमुन्नमय ।

यदपेक्ष्यमपेक्षितुरस्य हि तत् परिपूरणमीशितुरीश्वरता ॥

குண துங்க தயா ரங்கபதே! ப்ருசநிம்நம் இமம் ஜநம் உந்நமய |

யத் அபேக்ஷ்யம் அபேக்ஷிது: அஸ்ய ஹி தத் பரிபூரணம் ஈசிது:

ஈச்வரதா ||

guNa tunga tayA rangapate!

brsanimnam imam janan unnamaya |

yat apekshyam apekshitu: asya hi tat

paripUraNam ISitu: ISvaratA ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தின் அதிபதியே! நான் மிகவும் பள்ளமானவனாக உள்ளேன். என்னை உனது திருக்கல்யாண குணங்கள் கொண்டு சரியான தளமாக நிரவ வேண்டும். உன்னிடம் யாசகம் பெற நிற்கும் அடியேனின் விருப்பம் என்ன என்று அறிந்து, அதனை நீ நிறைவேற்றுதல் என்பதே ஸர்வேச்வரனான உனக்கு ஈச்வரத்தன்மை என்றாகும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! I am at the very nadir and You are the top pinnacle. You can level me up by putting the physical material so to say, of Your qualities, so that I can rise by Your grace. I seek this as a boon that a beggar would ask. Your being the Great Lord with all affluence will stand justified and illumined only if You grant me this boon. The giver shines only by giving.

'He is the pinnacle!'

Additional Notes by Dr. VS:

After questioning the sarvaj~natvam of the Lord in the context of His Kshama guNam in the previous Slokam, BhaTTar now appeals to the Lord's (very same) sarvaj~natvam (Omniscience) to assess his lowliness and to raise him up to the level ground by filling him with His kalyANa guNams

BhaTTar invokes the comparison of a ditch (his status) and a tall mountain (ISvaran's standing) and seeks to be uplifted to level ground from his lowly depths. BhaTTar appeals earnestly and reminds the Lord's need to protect His sarveSvaratvam and to grant the boon that he seeks like a yAcakan (beggar) before the King of Kings. One of the pradhAna guNams of Lord RanganAthA is aiSvaryam (Lordship or Sovereignty) that is connected to His ubhaya vibhUtis (leela and nitya VibhUtis). He is "aDiyavarkku meyyan" and has great vAtsalyam for them and showers on them divya J~nAnam, divine vision and kaimkarya sAmrAjyam. He is koLLak-kuRaivilan and His wealth is never exhausted.

BhaTTar appeals now and pleads with Him to protect His title as the all powerful sarveSvaran to grant him the boons to elevate him from his lowly status and bring him closer to the Lord.

SLOKAM 105

त्वं मीनपानीयनयेन कर्मधीभक्तिवैराग्यजुषौ बिभर्षि ।

रङ्गेश ! मां पासि मितंपचं यत् पानीयशालं मरुभूषु तत्स्यात् ॥

த்வம் மீந பாநீய நயேந கர்ம தீ பக்தி வைராக்ய ஜுஷ: பிபர்ஷி |

ரங்கேச! மாம் பாஸி மிதம்பசம் யத் பாநீயசாலம் மருபுஷு தத் ஸ்யாத் ||

tvam mIna pAnIya nayena karma

dhI bhakti vairAgya jusha: bibharshi |

rangeSa! mAm pAsi mitampacam tat

pAnIyaSAlam marubhushu tat syAt ||

பொருள்:

பெரியபெருமானே! அழகியமணவாளா! நம்பெருமானே! கர்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம், ப்ரபத்தி முதலான யோகங்கள் கைகூடியவர்களை நீ ரக்ஷிக்கிறாய். இச்செயல் மீனுக்குத் தண்ணீர் வார்ப்பது போன்றதாகும் (இதனால் உனக்குப் பெருமை இல்லை). வேறு கதி இல்லாமலும், எந்த உபாயமும் இல்லாமலும் உள்ள என் போன்றவனை நீ ரக்ஷித்தல் வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பாலைவனத்தில் தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்த பெருமை உனக்கு உண்டாகும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! Your extension of Your kindly disposition to the followers of

the Paths of Karma, J~nAna or Bhakti yogAs or of Prapatti path, is like pouring water to fish to nourish them - as if fish in water would need more water for living! Suppose You show Your kindness to me, who am devoid of any merit, it would amount to establishing free-water distribution, stalls in a desert land, where it would be welcome to the users - unlike water supply to the non-needing fish!

SrI Parasara bhaTTar

Additional Notes by Dr. VS:

In a wonderful concluding Slokam, BhaTTar states his case for Lord RanganAtha to pay particular attention to him. His arguments are persuasive and compelling. He says: "Oh Lord of Srirangam! Your special affection to bless those who followed Your upadesams on the practice of Karma, J~nAna, Bhakti and Prapatti yogams is well known. Your well meant efforts to recognize and reward them are however like pouring water in to the ocean, where they are swimming already comfortably. Please review aDiyEn's situation as an impoverished one with no other recourse except You

(ananya gati and Akincanyan). Your recognition of me without any tava neRi (the different yogams) would be far more valuable like establishing water stands (taNNIr Pandals) in the scorching desert in contrast to the superfluous gift of pouring water for the fish to drink (mIna pAnIyam) as they move joyously in

the waters of the ocean. Their need is not great or urgent like mine".

BhaTTar points out the higher return on the Lord's investment in him, who has no particular upAyam to lean on compared to those who are experts in one of the four upAyams to gain the Moksha phalan.

॥ श्रीरङ्गराजस्तवे उत्तरशतकं समाप्तम् ॥

॥ इति श्रीरङ्गराजस्तवम् संपूर्णम् ॥

ஸ்வாமி பராசரபட்டர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் – உத்தர பாகம் ஸமாப்தம்

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் ஸம்பூர்ணம்

SrI RangarAja stavam - utara Satakam samAptam

SrI RangarAja stavam sampUrNam

Sri RanganAyaki sameta Sri RanganAthAya nama:

Swamy ParASara BhaTTar TiruvadigaLe SaraNam

